

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี
ในกลุ่มนักเรียนชายและหญิง

นางสาวนุชวรรณ บุญเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประชากรศาสตร์

วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS AFFECTING SEXUAL BEHAVIOR RISK TO HIV INFECTION AMONG
STUDENTS MALE AND FEMALE STUDENTS

Miss Nootchawan Boonruang

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Demography
College of Population Studies

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

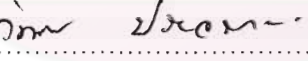
หัวข้อวิทยานิพนธ์ บัณฑิตที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ
ติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนชายและหญิง
โดย นางสาวนุชวรรณ บุญเรือง
สาขาวิชา ประชากรศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.วิพรรณ ประจวบเหมาะ

วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

 คณบดีวิทยาลัยประชากรศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิพรรณ ประจวบเหมาะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิไล วงศ์สีบชาติ)

 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิพรรณ ประจวบเหมาะ)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา เอ็นท์)

 กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภาพร เผ่าวัฒนา)

นุชวรรณ บุญเรือง: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนชายและหญิง (FACTORS AFFECTING SEXUAL BEHAVIOR RISK TO HIV INFECTION AMONG STUDENTS MALE AND FEMALE STUDENTS อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร.วิพรรณ ประจวบเหมาะ. 90 หน้า.

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโรคเอดส์ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านประสบการณ์ของบุคคล กับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน จากการสำรวจการ เฝาระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียน ปี 2550 (รอบที่ 12) ดำเนินการโดย สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ของประเทศไทย จาก 24 จังหวัด กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 53,010 คน ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 19,424 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16,577 คน และนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 จำนวน 17,009 คน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอธิบายการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา การพักอาศัย เคยดูอินเตอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และ ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา การพักอาศัย การเคยดูอินเตอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊และเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ และการเคยใช้สารเสพติดและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

สาขาวิชา ประชากรศาสตร์
ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5086853651: MAJOR DEMOGRAPHY

KEYWORDS: SEXUAL BEHAVIOR RISK

NOOTCHAWAN BOONRUANG: FACTORS AFFECTING SEXUAL BEHAVIOR RISK TO HIV INFECTION AMONG MALE AND FEMALE STUDENTS. ADVISOR: ASSOC. PROF. VIPAN PRACHUABMOH, Ph.D., 90 P.

The objective of this study is to study about the HIV knowledge by investigating the influence of the socio-economic characteristics; individual and experience factors, with the risk of the student's sexual behaviour. The Behaviour Surveillance Survey (round 12) conducted by Bureau of Epidemiology, Department of Communicable Disease Control is employed in this study. The total number of the samples is 53,010 students which are 19,424 samples of the secondary school students, 16,577 samples to the high school students and 17,009 samples of the vocational college students.

The result of the logistic regression reveals that the probability of having sex relates to gender, age, education, living arrangement, accessing to the pornographic materials (website/ VDO/Book), using drug and alcohol before having sex and knowledge and awareness on HIV/AIDS. The result of the multiple regression demonstrates that the level of sexual behavior risk to HIV is significantly influenced by gender, age, education, living arrangement, accessing to the pornographic materials (website/ VDO/Book) and using drug and alcohol before having sex.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Field of Study: Demography

Academic Year: 2010

Student's Signature..... *V. Bomy*

Advisor's Signature..... *Vipan Prachub*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร. วิพรรณ ประจวบเหมาะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา และแนะนำให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของการวิจัยมาโดยตลอด จนสำเร็จจุล่งไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุคนธา คงศีล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพ.สุชุม เจียมตน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และสนับสนุนในทุกด้านตลอดมา ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วิไล วงศ์สืบชาติ (ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัจฉรา เอ็นซ์ (กรรมการสอบวิทยานิพนธ์) และรองศาสตราจารย์ ดร.อาภาพร เผ่าวัฒนา (กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย) ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา และขอเสนอแนะในการพัฒนาเนื้อหาวิทยานิพนธ์ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จจุล่งไปด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อผู้อำนวยการศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐด้านสาธารณสุข (TUC) กระทรวงสาธารณสุข เจ้าหน้าที่กลุ่มงานวิทยาการระบาดวิทยาโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียน ปี พ.ศ. 2550 (รอบที่ 12) เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่ศิษย์ด้วยดีตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษา ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่มีวิจัยเศรษฐศาสตร์สาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล เจ้าหน้าที่วิทยาลัยวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเพื่อนร่วมรุ่นรหัส 50 ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจ ช่วยเหลือให้งานวิจัยสำเร็จ ตลอดจนญาติ พี่ น้อง เพื่อนฝูง ทุกคน หรือผู้ที่มีได้เอ่ยนามทุกท่าน ที่มีความกรุณา ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจ ผู้วิจัยเสมอมาตลอดการทำวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	4
แนวคิดในการศึกษา.....	4
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	17
สมมติฐานการศึกษา.....	18
นิยามศัพท์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	19
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	24
บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย.....	25
ประชากรและการเลือกตัวอย่าง.....	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล.....	31
ขอบเขตของการศึกษา.....	32
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	32
บทที่ 3 ผลการวิจัย.....	33
ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน.....	46
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี.....	57

บทที่ 4	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	63
	สรุปผลการศึกษา.....	63
	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	65
	ข้อเสนอแนะ.....	67
	บรรณานุกรม.....	69
	ภาคผนวก.....	74
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	วิธีการสร้างตัวแปรระดับความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย.....	20
2	ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์.....	23
3	รายชื่อจังหวัดที่ตกเป็นตัวอย่างในแต่ละภาคและขนาดตัวอย่างของนักเรียน....	30
4	การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของตัวแปรอิสระ.....	35
5	การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชาย	41
5ก	พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชาย.....	42
6	การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนหญิง	43
6ก	พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนหญิง.....	44
7	คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี.....	45
8	ตัวแปรที่ต้องแปรค่าให้เป็นตัวแปรหุ่น.....	48
9	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (n=53,010).....	50
10	ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบพหุ(n=53,010).....	56
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (n=8,933).....	58
12	การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง (n=8,933 ราย).....	62

บทที่ 1

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคเอดส์เป็นปัญหาสังคม และสาธารณสุข ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรโลกอย่างสำคัญ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ต้องเผชิญกับปัญหาดังกล่าว จากข้อมูลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี พบว่า แนวโน้มของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ ในประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 จนถึงปี พ.ศ.2550 มีผู้ติดเชื้อเอชไอวีสะสมมากกว่า 1,000,000 คน โดยจำแนกเป็นผู้ป่วยเอดส์เสียชีวิตไปแล้ว 558,895 คน และมีผู้ติดเชื้อ ที่ยังมีชีวิตอยู่อีก 546,578 คน นอกจากนี้คาดว่าจะมีติดเชื้อรายใหม่ในปี พ.ศ.2550 อีกประมาณ 13,936 คน (คณะกรรมการองค์การพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ , 2550) กลุ่มประชากรที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงเริ่มต้นของการระบาดที่เริ่มจากกลุ่มรักร่วมเพศ กลุ่มผู้ใช้สารเสพติด กลุ่มผู้ขับรถบรรทุก กลุ่มผู้ขายบริการ มาเป็นกลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มเยาวชนในปัจจุบัน จากรายงานสถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทยตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2527 ถึง 1 มกราคม พ.ศ. 2554 มีผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์จำนวนทั้งสิ้น 369,367 ราย และเสียชีวิต จำนวน 97,848 ราย กลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี ติดเชื้อเอชไอวี และป่วยเป็นเอดส์ถึง ร้อยละ 8.46 ของผู้ป่วยทั้งหมด (รายงานสถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทย สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค, 2554)

ประเทศไทย ดำเนิน การรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์มาเป็นเวลาพอสมควร จึงมีการกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงาน การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ต่อมาเปลี่ยนเป็นคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกัน และแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์แห่งชาติ ในปี พ.ศ.2541 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีการกำหนดแผนงาน ให้รองรับพลวัตของการระบาดของโรคเอดส์ เริ่มจากกำหนดเป็นระบบป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ (พ.ศ.2531 – 2534) และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมาได้กำหนดแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์แห่งชาติขึ้น (ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาระบาดของโรคเอดส์แห่งชาติ, 2550) ทั้งยังส่งเสริม การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนเข้าร่วมในการดำเนินงานตามแผนฯ สำหรับกลุ่มเยาวชนนั้น การดำเนินงานจัดการปัญหาระบาดของโรคเอดส์หลากหลายรูปแบบ ผ่านระบบการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน

และนอกระบบโรงเรียน อาทิเช่น การจัดเวที การอบรม การจัดตั้งชมรม เพื่อป้องกันโรคเอดส์
สมาคมฟ้าสีรุ้ง การ สร้าง เครือข่ายองค์กร ทำงานต้านภัยเอดส์ และเครือข่ายผู้ติดเชื้อ การ สร้าง
เครือข่ายเยาวชน และโครงการชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย (MSM) เป็นต้น

ถึงแม้จะมีการรณรงค์ให้ความรู้ การจัดกิจกรรมในหลากหลายรูปแบบ แต่พบว่าเยาวชน
ยังคงเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จากรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์
อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ (2548) พบว่าร้อยละ ของการติดเชื้อเอชไอวี
ของกลุ่มเยาวชน อายุ 15-24 ปี มีถึงร้อยละ 10.4 ซึ่งปัจจัยเสี่ยงสำคัญต่อ การติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์
คือ การมีเพศสัมพันธ์ จากข้อมูล พบว่า ประมาณร้อยละ 12 ของเยาวชนที่มีเพศสัมพันธ์
ก่อนอายุ 15 ปี และประมาณร้อยละ 9 ของเยาวชนมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ใช่คู่ของตน
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ทั้งยังมีการใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคนที่ไม่ใช่
คู่สมรสหรือคู่ของตนถึง ร้อยละ 49.4 สำหรับกลุ่มเยาวชน ในสถานศึกษาข้อมูลจากรายงานผลการ
เฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียน พ.ศ. 2550 สะท้อนให้เห็นว่า
เยาวชนในสถานศึกษาซึ่งน่าจะมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่าเยาวชน
กลุ่มอื่น กลับ มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้าง น้อย กล่าวคือ มีนักเรียนชายเพียงร้อยละ 14.2
และนักเรียนหญิงร้อยละ 15.6 ที่ตอบคำถามที่ใช้วัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ถูกต้องทั้ง 7 ข้อ น่าจะ
เนื่องมาจากการถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษา ยังทำได้ไม่ดีนัก การสอน
เพศศึกษาในโรงเรียนยังมีปัญหา ทั้งยังพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนหนึ่ง ไม่เห็นด้วย กับการสอน
เรื่องเพศศึกษา และครูผู้สอนขาดการยอมรับ และขาดทักษะในการสอนเรื่องเพศศึกษา
(ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ, 2548, 2550)

จากรายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน
ของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2550) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเพศ
ชาย พฤติกรรม เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า เพศหญิง กล่าวคือ ในนักเรียนชาย
ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ร้อยละ 3.2 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 1.9 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และส่วน
ใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก แต่สัดส่วนของการใช้ ถุงยางอนามัยเพียง ครึ่งหนึ่งเท่านั้น
สำหรับในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 21.2
อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายเท่ากับ 15.2 ปี นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์
ครั้งแรกกับแฟนหรือคูรักสูงสุด ร้อยละ 81.1 และใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก
ร้อยละ 47.0 นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ร้อยละ 12.9 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และมี
การใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 46.3 และในกลุ่มนักเรียน ปวช. 2 เพศชาย ร้อยละ 40.2 และนักเรียน

หญิง ร้อยละ 28.2 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกของนักเรียนชาย เท่ากับ 15.5 ปี และนักเรียนหญิง เท่ากับ 16 ปี สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกส่วนใหญ่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก และนักเรียนชายใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพียง ร้อยละ 48.2 ในขณะที่นักเรียนหญิง มีเพียง ร้อยละ 41.3 เนื่องจาก ความแตกต่างของนักเรียนเพศชาย และเพศหญิงด้านพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงดังกล่าว การศึกษา นี้จึงมุ่งศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง และปัจจัยที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอช ไอวี โดยคำนึงถึง เพศของนักเรียนด้วย

เนื่องจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา เป็นวัยรุ่นที่อยู่ในสถานศึกษา และมี โอกาสได้รับการศึกษาสูงกว่าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ จึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการ พัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต หากต้องสูญเสียประชากรรุ่นนี้ไปเนื่องจากการเจ็บป่วย หรือ เสียชีวิตจาก การติดเชื้อ เอชไอวี ย่อมส่งผลกระทบต่อ ทั้งคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มนี้ ครอบคลุม ชุมชน และสังคมไทยโดยรวม ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม ว่ามี ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ดังกล่าว นอกเหนือจาก ปัจจัยด้านความรู้ ซึ่งเยาวชน ในสถานศึกษามีโอกาสได้รับความรู้มากกว่าเยาวชนนอก สถานศึกษา แต่เหตุใดจึงยังคงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวีอยู่ในระดับ ค่อนข้างสูง โดยการศึกษาครั้งนี้จะไม่เพียงพิจารณาว่า มีความเสี่ยง หรือไม่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวี แต่จะดูถึงระดับความเสี่ยง และปัจจัยที่กำหนดระดับความเสี่ยงดังกล่าวด้วย โดยใช้ข้อมูลitudinal ของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ที่ได้ทำการ สำรวจโครงการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. 2550 โดยนำข้อมูลด้านพฤติกรรมเสี่ยงมาจัดระดับความเสี่ยง และ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ กับตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล และประสบการณ์ของบุคคล เพื่อให้ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงแนวโน้มของพฤติกรรมสุขภาพที่สำคัญในกลุ่มเยาวชน และ สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการอธิบายเพิ่มเติมถึงระดับและสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ดังกล่าว รวมทั้งข้อมูลนี้ยังเป็น ประโยชน์สำหรับการปรับ กลยุทธ์ในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันเอชไอวี ในกลุ่มวัยรุ่น ในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของประชากรกลุ่มนี้ อันจะช่วยลด การสูญเสียกำลังคน รุ่นใหม่ที่มีคุณภาพจากการติดเชื้อเอชไอวี

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษา ปัจจัยลักษณะบุคคล และปัจจัยทางด้านประสพการณ์ของบุคคลกับการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนนักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2)

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยลักษณะบุคคล และปัจจัยด้านประสพการณ์ของบุคคล ที่มี ความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ และ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนนักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2)

3. แนวคิดในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึง ได้ศึกษาและค้นคว้าแนวคิดและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องคือ 1) แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่น 2) แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior) และ 3) แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model) มาประยุกต์ใช้ ในการอธิบาย ดังนี้

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่น

เยาวชน (Youth) ตามคำจำกัดความขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Population Fund, 1998: 1) หมายถึง ผู้ที่มีอายุ 15-24 ปี ซึ่งเป็นวัยแรกเริ่มที่มีความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างมาก เช่น ความต้องการเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ต้องการความเป็นอิสระ มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมากและรวดเร็วในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกายที่เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สำหรับในช่วงอายุวัยรุ่น นี้พยายามเป็นอิสระจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ มีความต้องการเรียนรู้และทดลองทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ใช้ชีวิตในแนวทางของตนเอง วัยรุ่นจึง ไม่ค่อยเชื่อฟังหรือคล้อยตามผู้ใหญ่เหมือนในวัยเด็กที่ผ่านมาแต่กลับมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น หากวัยรุ่นได้ทดลองทำและเรียนรู้บทบาทต่าง ๆ หรือเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามกลุ่มเพื่อนหรือตามที่ตนเองตัดสินใจ โดยไม่ได้ประเมินว่าสิ่งที่ตนได้ตัดสินใจกระทำนั้นถูกต้องเหมาะสม หรือเป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเองหรือไม่ อาจทำให้เกิดความสับสน และมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต ของวัยรุ่น จนถึงช่วงวัยต่อไปด้วย

เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทำให้วัยรุ่น มีความต้องการหลายด้านที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ดังนี้ (พนม เกตุมาน ม.ป.ป.)

1) พัฒนาการทางร่างกาย เนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพใน ร่างกาย มีการสร้างและหลั่งฮอร์โมนเพศ และฮอร์โมนของการเจริญเติบโตอย่างมากและรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ในด้านกายภาพ ด้านจิตใจ รวมทั้งความต้องการทางเพศ และ พฤติกรรมทางเพศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวขึ้นกับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ลักษณะประจำตัว อิทธิพลด้านสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ของวัยรุ่นแต่ละคน ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างในการแสดงพฤติกรรมของวัยรุ่น รวมถึง พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ด้วย

2) พัฒนาการทางจิตใจ และสติปัญญา วัย รุ่น มีการพัฒนาด้านสติปัญญา มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ สิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น แต่ อาจขาดความยั้งคิด และขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ ก่อนกระทำการต่าง ๆ นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นช่วงวัยที่บุคคล เริ่มแสดงออกถึงสิ่งตนเองชอบ สิ่งที่ตนเองถนัด ทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้า การทำกิจกรรม นันทนาการ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อนสนิทสนม โดย มักจะเลือกคบคนที่มีส่วนคล้ายคลึงกัน หรือเข้ากันได้ ทำให้เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบกันในกลุ่ม เช่น การขึ้นชอบดารา หรือคัลเลอร์ นักร้อง การแต่งกาย ตามสมัยนิยม ความเชื่อในศาสนา การตั้งเป้าหมายในการประกอบ อาชีพ คติประจำใจ เป้าหมายในการดำเนินชีวิต วัยนี้จึงเป็นวัยที่ ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ต้องการสร้างความมั่นใจในตัวเอง รวมทั้งต้องการอิสระ ไม่ชอบอยู่ในกฎเกณฑ์กติกา ชอบคิดเอง ทำเอง ฟุ้งตัวเอง เชื่อความคิดตนเอง และมีความอยากรู้อยากเห็น อยากลองสูงมาก ซึ่งนำไปสู่ พฤติกรรมเสี่ยงได้ง่าย โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ การมี เพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร การเบี่ยงเบน ทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน

3) พัฒนาการทางสังคม วัยนี้จะเริ่ม มีสังคมภายนอก นอกเหนือจากครอบครัว มีแนวโน้ม ที่สนใจและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม และ สนใจ สังคม ต้องการปรับตัวเองให้เข้ากับกลุ่มเพื่อน หรือต้องการหาแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเอง โดยการคบเพื่อนฝูง และ เริ่มให้ความสำคัญกับครอบครัวลดลง อันนำไปสู่ พฤติกรรมเสี่ยง ต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงด้วย

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior)

จากการศึกษาของ นักวิจัยทางพฤติกรรมสุขภาพหลายท่าน เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ ของประชากรกลุ่มต่าง ๆ แนวคิดนี้สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์จะแปรผันไป ตามลักษณะบุคคลและสิ่งแวดล้อม โดย พฤติกรรมของมนุษย์อาจจะส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมทั้งใน

ทางบวกและลบก็ได้ ขณะเดียวกันสิ่งแวดล้อมก็อาจจะมีอิทธิพล ให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ได้เช่นกัน (Bandura, 1977: 9) จากแนวคิดนี้สามารถจะนำมาขยายความปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพได้ดังนี้

1) ปัจจัยด้านบุคคล หมายถึง ลักษณะประจำตัวของบุคคล ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่ม คือ

(1) ลักษณะทางประชากรและสังคม ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ การศึกษา ศาสนา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ เป็นต้น

(2) ลักษณะ ทางจิตวิทยา ซึ่งสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพได้ ได้แก่ ความรู้เรื่องเอตส์ การรับรู้ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม และประสบการณ์หรือการเรียนรู้ดั้งเดิม สำหรับในการศึกษานี้ ประกอบด้วย การเคยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต/เวบไซต์ไป การดูวีดีโอไป/หนังสือไป ประสบการณ์การใช้สารเสพติด ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเกี่ยวกับโรคเอตส์ ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตวิทยา ด้านความรู้ การรับรู้ และประสบการณ์หรือการเรียนรู้ดั้งเดิม

ปัจจัยทางจิตวิทยาเหล่านี้ สามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะแนวทางการดำเนินชีวิตของบุคคล ซึ่งส่งผลต่อภาวะสุขภาพ และการเจ็บป่วย การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพส่วนใหญ่ พบว่าปัจจัยทั้งด้านประชากรสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลและครอบครัว เช่น กลุ่มบุคคลที่มีอายุมากจะมีโอกาสแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงทางด้านเพศมากกว่า หรืออาจกล่าวได้ว่าอายุของบุคคลที่ต่างกันย่อมจะมีพฤติกรรมสุขภาพที่แตกต่างกันไปหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงแตกต่างกัน และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพในระดับบุคคล (พนม เกตุมาน, ม.ป.ป.)

2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม รวมทั้ง ระบบการเมือง และกฎหมาย ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ทั้งในทางตรงและทางอ้อมของประชาชนในระดับมหภาค

(1) ปัจจัยทางด้านกายภาพ สังคม สภาพแวดล้อมของชุมชน จะเป็นตัวกำหนดวิถีการดำเนินชีวิต และรูปแบบพฤติกรรมสุขภาพของคนในสังคม

(2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจระดับรายได้และสถานภาพทางเศรษฐกิจ ถือเป็นปัจจัย ที่สำคัญอีกประการหนึ่งต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับปัจจัยในตัวบุคคล เช่น ความรู้ การรับรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ในพฤติกรรมสุขภาพด้านต่าง ๆ

(3) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม สำหรับลักษณะทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี นั้น จะเป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลได้ต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ และการขัดเกลา ทางสังคมในรูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงออกไปตามบทบาท และสถานภาพทางสังคม ของแต่ละสังคมโดยพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล จะมีแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี ในสังคมนั้น ๆ

(4) ปัจจัยทางการเมืองเป็นปัจจัยหนึ่งค่อนข้างมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพอย่างมาก เนื่องจากตัวนโยบายจะนำไปสู่กลวิธี และการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้ โดยบางครั้งมาตรการจะออกมาในรูปของกฎหมายที่ควบคุมพฤติกรรมสุขภาพ อาจจะทำตรงหรือทางอ้อม

(5) ปัจจัยทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี จะส่งผลโดยตรงต่อการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร การติดต่อสื่อสารต่าง ๆ รวดเร็วและสะดวกสบาย มากขึ้น เช่น โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ หรือการสื่อสารผ่านดาวเทียมต่าง ๆ ซึ่งเป็นความก้าวหน้าที่มีผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ ต่อการรับรู้ และนำไปสู่พฤติกรรมสุขภาพของประชาชน

(พนม เกตุมาน, ม.ป.ป.)

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior) แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model) และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายปัจจัยต่าง ๆ ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และการพักอาศัยปัจจุบัน
2. ปัจจัยประสบการณ์ของบุคคล ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไป หรือ ดูวิดีโอไป/หนังสือไป การใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

4.1 ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

4.1.1 เพศ

เพศเป็นลักษณะความแตกต่างที่ติดตัวมาแต่กำเนิด รวมทั้งกระบวนการขัดเกลาทางสังคม และหล่อหลอมคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละเพศ ส่งผลให้มีบทบาทและพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วย ที่ผ่านมา การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะ

ศึกษาในวัยรุ่นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากค่านิยมในเรื่องเพศของหญิงไทยต้องรัก นวลสงวนตัว และสังคมยังไม่ยอมรับให้เพศหญิงสนทนาในเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ทั้งที่ในปัจจุบันวัยรุ่นหญิงมีอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้น สังคมและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้วัยรุ่นหญิงถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่ายและนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ ในทางสังคม

จิตติพร อิงคदारวงศ์ (2550) อย่างไรก็ตามแม้จะมีการศึกษาในกลุ่มผู้หญิงไม่มากนัก แต่จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาพบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ จากการศึกษาของ Adefuye และคณะ (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ของความเสี่ยง ต่อเอชไอวีของนักศึกษาวิทยาลัย เพื่อการวางแผนการ จัดรณรงค์ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป การศึกษาของ อุบลรัตน์ ธนุจิวงศ์ (2547) ได้ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช.ปีที่ 2 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักฉิวผืนนั้น พบว่า นักเรียนชายมีส่วนร่วมการมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักฉิวผืน มากกว่านักเรียนหญิง และ การศึกษาของ บุญยง เกี่ยวการค้าและคณะ (2547: 26-28) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนชายมีส่วนร่วมของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง ในทั้ง 2 ระบบการศึกษา เช่นเดียวกับการศึกษาของ นัทธพงศ์ จันทรรัฐ (2547) กับ สิริรินทร์ ศาสตราวุธรักษ์ และคณะ (2550) ศึกษา เรื่องการศึกษาปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มเยาวชน ที่พบว่าพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นเพศชาย ทั้งสองกลุ่มเพศชาย มีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน ในทำนองเดียวกัน การศึกษาของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) เรื่องรายงานการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรม ที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2 เพศชาย มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง อย่างชัดเจน และการศึกษาของ จรียา น้ำทับทิม (2545) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเยาวชนไทย ที่พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน รวมทั้ง การศึกษาของ ชชาติวุฒิ ธนบัตร (2547) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2547 ที่พบว่า เพศ เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยเพศชายมีความเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิง

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่ ผ่านมา พบว่า เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ เยาวชนเพศชายมีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทั้งนี้

น่าจะเนื่องมาจากค่านิยมในเรื่องเพศที่หญิงปกป้องให้รัก นวล สงวนตัว ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นก่อนสมรส ในขณะที่ สังคมใช้อีกมาตรฐานหนึ่งกับเพศชายทำให้ เพศชายมีอิสระในเรื่องทางเพศ จึงมีโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ และการติดเชื้อเอชไอวี น่าจะสูงกว่าผู้หญิง จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า นักเรียนเพศชายน่าจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนเพศหญิง

4.1.2 อายุ

อายุเป็นลักษณะทางประชากรที่ติดตัวมาแต่กำเนิด อายุที่เพิ่มขึ้นจะสะท้อนถึงประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น อันจะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศด้วย จาก การศึกษาของ Adefuye และคณะ (2552) เรื่องพฤติกรรมทางเพศเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ของความเสี่ยง ต่อเอชไอวี ของนัก ศึกษา วิทยาลัยเพื่อการวางแผนการจัตรนรงค์ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา นักศึกษาวิทยาลัยมีแนวโน้มที่จะ มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราวเพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น โดยนักศึกษา ชายที่อยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 16.7 และ นักศึกษาชายที่มีอายุอยู่ ในช่วง 20 – 29 ปี มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว ร้อยละ 21.2 สำหรับการศึกษาของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ที่เพิ่มขึ้น ในนักเรียนอาชีวศึกษา ประเทศไทย เช่นเดียวกันกับ การศึกษาของ ชาตวิมล ธนบัตร (2547) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2547 การศึกษาของ จริยา น้ำทับทิม (2545) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเยาวชนไทย ที่ ต่างก็พบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนาย พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน โดยเมื่ออายุของเยาวชนเพิ่มขึ้นนำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น และมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีที่เพิ่มขึ้นด้วย

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เสนอมานี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า อายุ มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระวิทยา และมีความรู้สึกรู้สึกอยากถูกรู้อยากลองและแสวงหาแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเอง และอาจส่งผลให้มี พฤติกรรม ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่ อายุมากกว่า น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า

4.1.3 สายการศึกษา

ลักษณะ/ สายการศึกษา ที่เป็นสายสามัญ และสายอาชีพ เป็น อีกปัจจัยหนึ่งที่น่าจะ มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ และความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เนื่องจากหลักสูตรการ เรียนการสอนที่แตกต่างกัน โดยสายอาชีพเน้นเนื้อหาวิชาที่เป็นสาขาวิชาที่เลือก เพื่อการประกอบ อาชีพ เรียนเป็นสองช่วงเวลา คือ ภาคเช้า และภาคบ่าย นักศึกษาสามารถเข้า-ออก วิทยาลัยได้ อย่างอิสระมีเวลาว่างระหว่างเรียน มี โอกาสในการคบหาเพื่อนมากขึ้นทั้งเพศเดียวกัน และเพื่อน ต่างเพศ อันอาจจะนำไปสู่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วย ส่วนสายสามัญ จัดวิชาเรียนเต็มวัน 6 ชั่วโมงต่อวัน เน้นวิชาเรียนทั้งวิชาหลักและวิชาเสริม มีความเข้มงวดเรื่องเวลาเข้า และออก โรงเรียนชัดเจน มีการ ทำโทษชัดเจนหาก ผ่าฝืนหรือกระทำผิดกฎกลุ่ม นอกจากนี้การศึกษาของ สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) เรื่องรายงานการสำรวจการ เฝ้ารวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการ ติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ กรุงเทพมหานคร ปี 2550 ที่พบว่าประสพการณ์ของการ มีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2) มีมากกว่านักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) ทั้งยังพบว่า ในกลุ่ม นักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคู่อรัก หรือแฟนและคนที่ รู้จักกันคุ้นเคยน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 นอกจากนี้นักเรียนสายอาชีพ มีสัดส่วนการใช้ ถุงยางอนามัยน้อยกว่า ส่วนการศึกษาของ อุบลรัตน์ ธนุจิวงศ์ (2547) ได้ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรม เสี่ยง การติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2) ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลับพบว่า ระหว่างนักเรียนสายอาชีพ และสาย สามัญ มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักผิวเผินใกล้เคียงกัน และมีสัดส่วนการใช้ถุงยาง อนามัยเพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ และการใช้ถุงยาง อนามัย พบว่ากลุ่มนักเรียน สายสามัญ สัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ สูงกว่า นักเรียนสายอาชีพ โดยมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เฉลี่ยร้อยละ 50 ซึ่งต่ำกว่านักเรียน สายอาชีพซึ่งมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เฉลี่ยร้อยละ 91 ทั้งนี้ จากรายงานการเฝ้ารวัง ทางระบาดวิทยา ฉบับที่ 27 (2550) พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรวัยรุ่นที่มีอายุ ใกล้เคียงกัน นั่นคือ นักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ 5) และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2) พบว่า นักเรียนสายอาชีพ เป็นกลุ่มที่มีประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้วสูงกว่า และส่วนใหญ่เป็นการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัย ชำรงต้น ทำให้ตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่อยู่ในระบบการศึกษา สายอาชีพ (นักเรียนระดับอาชีวศึกษา) น่าจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระบบการศึกษาสายสามัญ (นักเรียนระดับมัธยมศึกษา)

4.1.4 การพักอาศัย

การพักอาศัยของนักเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ความเป็นอิสระจากครอบครัว และการควบคุมดูแลของครอบครัวหรือญาติ หรือการอาศัยอยู่กับเพื่อน นับว่ามีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น

จากการศึกษาของ Rwenge (1995) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในกลุ่มเยาวชนชนเมืองบาเมนดา ประเทศ แคเมอรูน พบว่า องค์ประกอบของครอบครัวและ มาตรฐานครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของเยาวชนมากที่สุด โดย เยาวชนที่อาศัยอยู่กับบิดาและ/ หรือมารดา ช่วยลดโอกาสการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี การอาศัย อยู่กับ ญาติใกล้ชิด เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ก็มีผล ในเชิง บัองกัน การมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน ในขณะที่อยู่กับพี่น้องตามลำพังหรือกับบุคคลอื่น โดยทั่วไปเพิ่มโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวี การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ของชาติวุฒิ ธนบัตร (2547) พบในทำนองเดียวกันว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โดยนักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดามีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี น้อยกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น การศึกษาของ ระพีพรรณ ภูณกาพันธ์พงษ์ (2540) เรื่องการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน (Premarital Sexual Permissiveness) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพฤติกรรมทางเพศ ในลักษณะเพียงการ กอด จูบ มากกว่านักเรียนที่อยู่กับเพื่อน หรือพักอาศัยตามลำพัง ส่วนนักเรียนที่พักอาศัยกับเพื่อน หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานมากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับการศึกษาของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) ที่พบว่า การพักอาศัยกับบิดามารดา เป็นปัจจัยป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่วนการศึกษาของ วรณัญ กุลดิลก (2541: 128) ที่ศึกษาทัศนคติในเรื่องการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จะมีทัศนคติที่ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส มากกว่านิสิตที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เสนอมานี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า การพักอาศัยกับบิดา มารดา หรือครอบครัว สามารถช่วยป้องกัน หรือลด พฤติกรรมเสี่ยง ในการ มีเพศสัมพันธ์ ได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจาก เยาวชน น่าจะมีผู้ปกครองที่ช่วยสอดส่องดูแล และให้คำแนะนำ จึงน่าจะช่วยลดโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับ บุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง น่าจะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดา และ/ หรือมารดา

4.2 ปัจจัยด้านประสบการณ์ของบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

4.2.1 การใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไป หรือดูวิดีโอไป/หนังสือไป

ปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าว วนหน้า และพัฒนาอย่างรวดเร็วเยาวชนไทยหันมาใช้สื่ออินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ ต่าง ๆ มีเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะสื่อลามก อนาจาร ซึ่งผลจากการเลือกใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ ที่ไม่เหมาะสม ย่อมส่งผลกระทบต่อเยาวชน นำไปสู่พฤติกรรมกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้ จากการศึกษา ของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในนักเรียนอาชีวศึกษา ประเทศไทย ได้แก่ ประสบการณ์เกี่ยวกับเว็บไซต์และสื่อลามก และจากการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า การดูสื่อลามก เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้การศึกษาของ สุมาลี ตราฐู (2550) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และ การศึกษาของ สมศักดิ์ วงศาवास และคณะ (2547) เรื่องแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2545-2547 ต่างก็พบความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ สื่อลามกต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ และการดูวิดีโอ เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี

นอกจากอินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ แล้ว สื่อลามกในรูปของ วิดีโอไป/หนังสือไป หนังสือการ์ตูน นวนิยาย นิตยสาร วิดีโอภาพยนตร์ ที่มีรูปไป เปลือย หรือมีฉากการร่วมเพศ เป็นต้น มีความแพร่หลายอย่างมาก เช่นกัน ในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น จึงอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงขึ้น จากการศึกษา ของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในนักเรียนอาชีวศึกษา ประเทศไทย คือ การ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้สื่อลามก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อังสนา บุญธรรม (2535) การศึกษาของ สุมาลี ตราฐู

(2550) กิตติพงศ์ พลเสน (2548) สมศักดิ์ วงศาवास และคณะ (2547) และทวีวรรณ ชาลีเครือ (2543) ที่พบว่า สื่อลามกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทปโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ และหนังสือโป๊ ปลุกอารมณ์ ทำให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น และ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาของ นิกร ดุสิตสิน และคณะ (2544) เรื่อง การส่งเสริมบทบาทชาย เพื่อรับผิดชอบ ด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ โดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ยังพบว่า ปัญหาเรื่องเพศ และบทบาทของหญิงชาย ส่วนหนึ่งมาจากการรับสื่อวีดีโอ และหนังสือโป๊ที่มีภาพรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุของการ มีเพศสัมพันธ์ ที่เพิ่มขึ้น และมีพฤติกรรม ทางเพศที่ เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ตามมาด้วย

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เสนอมานี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันที่ว่า การใช้ สื่อลามก ประเภทวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ หนังสือการ์ตูน นวนิยาย นิตยสาร วิดีโอภาพยนตร์ ที่มีรูป โป๊ เปลือย หรือมีฉากการร่วมเพศ ย่อมกระตุ้น และปลุกอารมณ์ให้เกิดอารมณ์ทางเพศสูงขึ้น และ เกิดความต้องการ ที่จะทดลอง จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่ เคยใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ โดยรวมทั้งการใช้ อินเทอร์เน็ต และการดูวีดีโอโป๊ น่าจะส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยใช้ สื่อลามกทั้งสองชนิด

4.2.2 การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การใช้สารเสพติดเป็นการเพิ่มพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้นในวัยรุ่น เพราะทำให้ขาดสติ ขาดความรอบคอบ ในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมเสี่ยงทางด้านเพศสัมพันธ์ด้วย นักเรียนที่อยู่ในภาวะแวดล้อมดังกล่าว น่าจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่อยู่ ดังเช่นผล การศึกษา ของ ภัสสร ลิมานนท์ (2544) ที่พบว่า การใช้สารเสพติดทำให้วัยรุ่นขาดความยังคิด ขาดสติสัมปชัญญะ และการควบคุมตนเองลดลง อีกทั้งวัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่า การดื่มสุราและการ ใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยให้เพิ่มความสุขมากขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษา ของ สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) ที่พบว่า นักเรียนที่เคย เสพ สารเสพติดและมีเพศสัมพันธ์หลังใช้สารเสพติด มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติด เชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น กล่าวคือมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์โดย ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งสอดคล้อง กับการศึกษาของการศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) ที่พบว่า การใช้ สารเสพติด ของวัยรุ่น เป็น ปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี เพิ่มขึ้น ทำนองเดียวกัน การศึกษาของ Folch C และคณะ (2549) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์

ที่ไม่ป้องกันในผู้ชายทั่วไป คู่นอนชั่วคราวที่เป็นชาย และหญิงขายบริการทางเพศ ที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ในเมืองบาเซโลนาประเทศสเปน ที่พบว่า การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงด้าน การใช้สารเสพติดเป็นสาเหตุที่กระตุ้นให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น และเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วไม่ได้ป้องกัน ทำให้มีพฤติกรรม ทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น และการศึกษาของ Adefuye และคณะ (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ของความเสี่ยง ต่อเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนวิทยาลัยเพื่อการวางแผนการ จัดครอบครัว พบว่า การ ใช้ยา เสพติดนั้นสามารถ เปลี่ยนแปลง การตัดสินใจ และออกฤทธิ์ทำให้เกิดการยับยั้งการทำงานของระบบสมอง ทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จึงนำไปสู่การมี พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น ทั้งยังพบว่า เยาวชนที่ใช้ยาเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์จะมีพฤติกรรม ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น คือการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันตนเองเมื่อมีเพศสัมพันธ์น้อยลง

สำหรับการศึกษาของ ผจกศิลป์ เพิกมาก และคณะ (2548) เรื่องพฤติกรรมการ มีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การรับรู้ความเสี่ยง และการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ ของเยาวชน ผู้เสพยาบ้าที่เข้ารับการรักษา ณ หน่วยบำบัดยาเสพติดแห่งหนึ่งในพื้นที่ภาคใต้ ของประเทศไทย พบว่า เยาวชนที่เสพยาบ้า มีความตื่นตัวทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ ยังน้อย เปลี่ยนคู่นอนบ่อย โดยขาดการป้องกัน และ ขาดความตระหนักถึงความเสี่ยงต่อ การติดเชื้อเอชไอวี ทำให้มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูง นอกจากนี้การศึกษาของ ศาวิกา พัฒนสิน (2547) และ สิริินทร์ ศาสตราวุธรักษ์ และคณะ (2550) สมศักดิ์ วงศาवास และคณะ (2547 รวมทั้งการศึกษาของ นวลตา อาภาคัพพะกุล(2549) ที่ให้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกันว่าการ ใช้สารเสพติดเช่นการเสพยาบ้า เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับกับการมี เพศสัมพันธ์ และมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาของ ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2543) ก็พบความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกัน คือการใช้ยาบ้า กัญชา และ การกินยาคลายประสาท เป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และมี พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้นในประชากรกลุ่มดังกล่าวด้วย

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ความสามารถในการควบคุมตนเองลดลง ทำให้ เกิดผลกระทบอื่น ๆ ต่อบุคคล ครอบครัว สังคมและ เศรษฐกิจ ด้านการสื่อสาร ความรู้สึก การ แก้ปัญหา การทะเลาะวิวาท และการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงทางด้าน เพศสัมพันธ์ด้วย เพราะแอลกอฮอล์ทำให้วัยรุ่นมีความกล้ามากขึ้น นักเรียนที่อยู่ในภาวะแวดล้อม ดังกล่าว น่าจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่อยู่ จากการ ศึกษา ของ สิริินทร์ ศาสตราวุธรักษ์ และคณะ (2550) เรื่อง การศึกษาปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มเยาวชน พบว่า

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ การดื่มเหล้า/เบียร์ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ ภัตสร ลิมานนท์ (2544) ที่พบว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้วัยรุ่นขาด ความยั้งคิด ขาดสติสัมปชัญญะ และการควบคุมตนเองลดลง การดื่มสุรานี้เพิ่มความเสี่ยงต่อการ ที่เพศหญิงจะถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ วัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่า การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยให้เพิ่มความสุขมากขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษา ข้างต้นสอดคล้องกับการศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) นวลตา อาภาคัพพะกุล (2549) สมศักดิ์ วงศาवास และคณะ (2547) และ อังสนา บุญธรรม (2535) ที่พบว่า การดื่มสุรา/ สิ่งมีเมา การดื่ม เหล้า/เบียร์ เป็นปัจจัยหนึ่งส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวี และการศึกษาของ Adefuye และคณะ (2552) เรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อ การติดเชื้อเอชไอวี และการรับรู้ของความเสี่ยง ต่อเอชไอวี ของนักเรียนวิทยาลัยเพื่อการวางแผน การจัดรณรงค์ พบว่า การดื่มแอลกอฮอล์ นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงการ การตัดสินใจ และออกฤทธิ์ ยับยั้งการทำงานของระบบสมอง ทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จึงนำไปสู่การมีพฤติกรรม ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น ในการศึกษาของ Cheng และคณะ (2549) เรื่อง เพศวิถี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการไม่เปิดเผยผลการตรวจเลือด กรณีการติดเชื้อเอชไอวี ของบุคคลกับประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเมืองบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา และ การศึกษาของ Herman และคณะ (2548) ที่ศึกษาเรื่อง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในคนที่มึผล เลือดบวก ในเมืองโรดไอส์แลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งต่างก็พบว่า การดื่มเหล้าเป็นสาเหตุ ที่กระตุ้นให้เกิด การมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วไม่ได้ป้องกัน ทำให้มีพฤติกรรม ทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เสนอมานี้ ให้ภาพที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ การ เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจกระตุ้นให้เกิดความต้องการ ทางเพศ ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ขาดการยั้งคิด และอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ที่ไม่ได้มีการ ป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานได้ว่า นักเรียนที่นักเรียนที่ เคยใช้สาร เสพติด หรือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.2.3 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

การมีเกี่ยวกับโรคเอดส์ของวัยรุ่น ย่อมนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง และลดภาวะต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร (2550) พบว่า ร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้และความตระหนักเรื่องโรคเอดส์ได้ถูกต้อง ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนชายสามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วน ที่มากกว่านักเรียนหญิง ยกเว้นในเรื่องของการสวมถุงยางอนามัย และการร่วมเพศกับแฟนที่ไม่น่าไว้วางใจโดยไม่ใส่ถุงยางอนามัยไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวี ที่มีสัดส่วนของการตอบได้ถูกต้องเกือบ เท่า ๆ กัน ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ นักเรียนที่ตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ได้ถูกต้องนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับดี โดย สามารถตอบได้ถูกต้อง ในสัดส่วนมากที่สุด คือ มีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่ง ที่สามารถป้องกันการ ติดเชื้อเอชไอวีได้ และยังสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้

สำหรับการศึกษาของ ธนัตถณ ตะพังพินิจการ (2549) พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา และความคิดเห็นที่ถูกต้องต่อการมีเพศสัมพันธ์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ โดย ผู้ที่มีความรู้ เกี่ยวกับการมีเพศ ศึกษาที่ถูกต้องจะ มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่า ส่วนการศึกษาของ การศึกษาของศาริกา พัฒนสิน (2547) ที่พบว่าความรู้ต่อการป้องกันโรคเอดส์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ แต่การศึกษาของ การศึกษาของ กิตติพงษ์ พลเสน (2548) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร หากนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จะทำให้การมีพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีน้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร -วิโรฒปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และการรับรู้ความรุนแรงของการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จะทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว มีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีน้อยลง

จากผลการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เสนอมานี้ ยังไม่พบข้อสรุปที่แน่นอน แต่ พอที่จะตั้งสมมติฐานได้ว่านักเรียนที่มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศ ที่มีการป้องกันอย่างถูกต้อง และปลอดภัยมากกว่า

5. กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากแนวคิดเชิงทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กล่าวคือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะ ของบุคคล ปัจจัยด้านประสบการณ์ของบุคคล ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไปหรือดูวิดีโอไป/ หนังสือไป การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดเป็นแผนภาพ ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

6. สมมติฐานการศึกษา

สำหรับการศึกษา นี้ทำการศึกษา เกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โดยได้ตั้งสมมติฐานหลักและสมมติฐานรอง ดังนี้

6.1 สมมติฐานหลัก

ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล และปัจจัยด้านประสบการณ์ของบุคคลที่แตกต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีที่แตกต่างกันของนักเรียน

6.2 สมมติฐานย่อย

- 1) นักเรียนชายน่าจะมีเพศสัมพันธ์และมีระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนหญิง
- 2) นักเรียนที่อายุมากกว่า น่าจะมีเพศสัมพันธ์และมีระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า
- 3) นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพังน่าจะมีเพศสัมพันธ์และมีระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและมารดา
- 4) นักเรียนที่ศึกษาในสายอาชีพน่าจะมีเพศสัมพันธ์และมี ระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนที่ศึกษาในสายสามัญ
- 5) นักเรียนที่ เคย ใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไปหรือดูวิดีโอไป/ หนังสือไป น่าจะมีเพศสัมพันธ์และมี ระดับ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไป
- 6) นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ น่าจะมีเพศสัมพันธ์และมี ระดับ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์
- 7) นักเรียนที่มี คะแนน ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ต่ำน่าจะมีเพศสัมพันธ์และมี ระดับ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี มากกว่านักเรียนที่มีคะแนนความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่สูง

7. นิยามศัพท์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความและนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี หมายถึงการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยม และอาชีวศึกษา ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีการวัดด้วยข้อคำถามที่ต่างกันระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง สำหรับนักเรียนชาย พฤติกรรมทางเพศเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ การร่วมเพศกับหญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคู่อีก หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) และผู้ชายด้วยกัน ส่วนนักเรียนหญิง ประกอบด้วย การเคยร่วมเพศกับแฟนหรือคู่อีกและชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว)

ในการพิจารณาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวี นั้น นอกจากจะวัดจากการมีพฤติกรรมทางเพศ แล้วยังวัดถึงระดับความเสี่ยง โดยนำพฤติกรรมป้องกันตนเอง ด้วยการสวมถุงยางอนามัยเข้ามาพิจารณาร่วมด้วยว่าสวมถุงยางอนามัยหรือไม่ และสม่ำเสมอเพียงใด จากนั้นจึงนำมากำหนดระดับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยง (ดังปรากฏในการวิเคราะห์ที่ 3 ส่วนที่ 2.2.1)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 วิธีการสร้างตัวแปร ระดับความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

ข้อคำถาม	ระดับคะแนนความเสี่ยง			
	ไม่เคย ร่วมเพศ	เคย สวม ถุงยาง ทุกครั้ง	เคย สวม ถุงยาง บางครั้ง	เคย ไม่เคยม สวมถุงยาง
	0	1	2	3
A. แบบคำถามสำหรับนักเรียนชาย				
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์ (คำถามกรอง ข้อ 201)				
2. การเคยร่วมเพศกับ หญิงขายบริการทางเพศ เช่น ไส้เหนื นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 206-207 ในแบบสอบถาม นักเรียนชาย)	0*	1	2	3
3. การเคยร่วมเพศกับ แฟนหรือคูรั้ก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 211-212 ในแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0*	1	2	3
4. การเคยร่วมเพศกับ หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิง ขายบริการทางเพศ แฟนหรือคูรั้ก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 215-216 ในแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0*	1	2	3
5. การเคยร่วมเพศ(ทางปากหรือทางทวารหนัก)กับ ผู้ชาย ด้วยกัน ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 219-220 ในแบบสอบถาม นักเรียนชาย)	0*	1	2	3
ค่าพิสัยคะแนน (Range) คือ	ต่ำสุด = 0		สูงสุด = 12	

หมายเหตุ * นักเรียนชายที่ตอบว่า ไม่มีคูรั้ก (ข้อ 211-212) จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับนักเรียนชายที่ไม่เคยมี
เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับคะแนนความเสี่ยง			
	ไม่เคย ร่วมเพศ	เคย สวม ถุงยาง ทุกครั้ง	เคย สวม ถุงยาง บางครั้ง	เคย ไม่เคยม สวมถุงยาง
	0	1	2	3
แบบคำถามสำหรับนักเรียนหญิง				
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์ (ข้อ 201)				
2. การเคยร่วมเพศกับ แฟนหรือคูรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา คูรักสวมถุงยางหรือไม่ (ข้อ 208-209 ในแบบสอบถามสำหรับ นักเรียนหญิง)	0*	1	2	3
3. การเคยร่วมเพศกับ ชายอื่น (คูนอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟน หรือคูรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 212-213 ใน แบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง)	0*	1	2	3
ค่าพิสัยคะแนน (Range) คือ	ต่ำสุด = 0		สูงสุด = 6	

หมายเหตุ * นักเรียนหญิงที่ตอบว่าไม่มีคูรัก (ข้อ 208-209) จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับนักเรียนหญิงที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ หมายถึง เพศของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ ซึ่งมีระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม (Nominal scale) โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

2. อายุ หมายถึง อายุเต็มของผู้ให้สัมภาษณ์ (นับจนถึงวันคล้ายวันเกิดครั้งสุดท้ายก่อนวันที่ ให้สัมภาษณ์) ซึ่งมีระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio scale) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ให้ระบุอายุเต็มของผู้ให้สัมภาษณ์ (เป็นจำนวนปีบริบูรณ์)

3. การศึกษา หมายถึง ระดับชั้นการศึกษาในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม สำหรับการพรรณนาข้อมูล คือ 1) การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 2) การศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 และ 3) การศึกษาสายอาชีพ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 และจัดกลุ่มใหม่ 2 กลุ่ม เพื่อการวิเคราะห์ถดถอย โดยจัดกลุ่มใหม่เป็น

- 1) การศึกษาสายอาชีพ (ชั้นประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2)
- 2) การศึกษาสายสามัญ (การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 และ 5)

4. การพักอาศัยปัจจุบัน หมายถึง การพักอาศัย ในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม กับบุคคลต่าง ๆ (ใช้ข้อมูลแบบสอบถามข้อที่ 103 ของนักเรียนชาย และหญิง) ซึ่งมีระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม (Nominal scale) โดยนำมาจัดใหม่ได้ 4 กลุ่ม เพื่อนำเสนอในการพรรณนาข้อมูลคือ

- 1) พักกับบิดาและมารดา หรือ พักกับบิดาหรือมารดา
- 2) เพื่อน หรือ แฟน หรือคนอื่น
- 3) พักกับญาติ (ลุง ป้า น้า อา)
- 4) อยู่คนเดียว

นอกจากนี้จะมีการจัดกลุ่มใหม่ในการวิเคราะห์ถดถอย โดยแบ่งเป็นการพักอาศัยกับบุคคลอื่นหรือพักอยู่ตามลำพัง (พักอยู่กับ เพื่อน หรือ แฟน หรือ คนอื่น ลุง ป้า น้า อา หรืออยู่คนเดียว) เปรียบเทียบกับการพักกับบิดาและมารดา หรือ พักกับบิดาหรือมารดา

5. การเคยใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ปี หมายถึง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต หรือเว็บไซต์ที่มีภาพนิ่งหรือเคลื่อนไหว ลามก โดยมีระดับการวัดเป็นแบบแบ่งกลุ่ม (Nominal scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) เคย และ 2) ไม่เคย (โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อที่ 104 ของนักเรียนชาย และหญิง)

การดูวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ หมายถึง พฤติกรรมการดูวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ที่มีภาพนิ่งหรือเคลื่อนไหว ลามก โดยเป็นระดับการวัดแบบจัดกลุ่ม (Nominal scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) เคย และ 2) ไม่เคย (โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อที่ 105 ของนักเรียนชาย และหญิง)

มีการจัดกลุ่มใหม่ในการวิเคราะห์ถดถอย เนื่องจากข้อคำถามทั้ง 2 ข้อ มีความคล้ายคลึงกัน และจำนวนตัวอย่างที่ตอบว่าเคยใน 2 ข้อนี้ มีจำนวนค่อนข้างน้อย จึงรวมการเคยใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ปี และการดูวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ เข้าด้วยกัน และตั้งชื่อตัวแปรใหม่ว่า การเคยใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ปี หรือการดูวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊

6. ประสบการณ์การใช้สารเสพติด หมายถึง ประสบการณ์การใช้สารเสพติดชนิดต่าง ๆ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ก่อนร่วมเพศ ภายใน 12 เดือนที่ผ่านมา โดยมีระดับการวัดแบบจัดอันดับ (Ordinal scale) ได้ดังนี้

- 1) ไม่เคยใช้สารเสพติด/ไม่เคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศเลย
- 2) ใช้บางครั้ง
- 3) ใช้ทุกครั้ง

(โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อที่ 226 ของนักเรียนชาย และข้อที่ 221 หญิง)

ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ประสบการณ์การ การเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม (Nominal scale) โดยแบ่งออกเป็น

- 1) ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์/ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนรวมเพศเลย
- 2) ดื่มบางครั้ง
- 3) ดื่มทุกครั้ง

(โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อที่ 228 ของนักเรียนชาย และข้อที่ 223 หญิง)

มีการจัดกลุ่มใหม่ในการวิเคราะห์ถดถอย เนื่องจากข้อคำถามทั้ง 2 ข้อ มีความคล้ายคลึงกัน และจำนวนตัวอย่างที่ตอบว่าเคยใน 2 ข้อนี้ มีจำนวนค่อนข้างน้อย จึงรวมการเคยใช้สารเสพติด และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เข้าด้วยกัน และตั้งชื่อตัวแปรใหม่ว่า การเคยใช้สารเสพติด หรือเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

7. ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ หมายถึง ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วัดจากแบบสอบถามจำนวน 8 ข้อ ให้คะแนนเต็ม 8 คะแนน ซึ่งมีการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio scale) โดยตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดเท่ากับ 0 ดังนี้ (ใช้ข้อมูลแบบสอบถามข้อที่ 301-308 ของนักเรียนชาย และหญิง)

ตารางที่ 2 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	ใช่	ไม่ใช่
301. การสวมถุงยางอนามัยป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ใช่หรือไม่	1	0
302. การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	1	0
303. ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้ ใช่หรือไม่	0	1
304. การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	0	1
305. คนที่เรามองเห็นว่าสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี อาจจะเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	1	0
306. การใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน ทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	1	0
307. ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์(ยาต้านไวรัส)ได้ ใช่หรือไม่	1	0
308. นักเรียนเคยตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์โดยสมัครใจหรือไม่	1	0

ค่าพิสัยของคะแนน (Rang) ต่ำสุด = 0 และ สูงสุด = 8

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน และทราบปัจจัยกำหนดพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ และระดับความเสี่ยงดังกล่าว
- 2) ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ ในการพัฒนาหลักสูตร และกิจกรรมป้องกันโรคเอดส์ และติดตามประเมินผลการดำเนินกิจกรรมป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้เป็นการนำเสนอระเบียบวิธีที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โดยการศึกษาเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ สำหรับการศึกษานี้ผู้ศึกษาวิจัยใช้ข้อมูลจากการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียน ปี 2550 รอบที่ 12 ดำเนินการโดย สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้ทำการเก็บข้อมูล และสำรวจประชากรกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกตัวอย่าง

1.1 ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนชาย และหญิง 3 กลุ่ม คือ

- นักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- นักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- นักเรียนอาชีวศึกษาชายและหญิง ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2

เนื่องจากข้อมูลที่ปรากฏในการศึกษาวิจัยของบางจังหวัด ยังพบพฤติกรรมต่างๆที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

1.2 ขนาดของตัวอย่าง

สำนักระบาดกำหนดให้จังหวัดต่าง ๆ คำนวณขนาดตัวอย่างของประชากรแต่ละกลุ่มก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้จำนวนขนาดตัวอย่างเพียงพอ และเหมาะสมสำหรับการใช้งานของแต่ละจังหวัด โดยแนะนำให้แยกคำนวณขนาดตัวอย่างของแต่ละกลุ่มประชากร ดังนั้นก่อนการดำเนินการ เฝ้าระวัง จังหวัดต่าง ๆ จึงต้องทำการคำนวณขนาดตัวอย่าง สำหรับ 6 กลุ่มประชากร (3 กลุ่มชั้นปี แยกเพศตาม ชาย และหญิง)

$$N = \frac{Za^2PQ}{d^2}$$

Za = ค่ามาตรฐานจากตาราง Z ที่ระดับ Type I Error ที่ a เมื่อ z เท่ากับ 1.96

P = ค่าสัดส่วนที่คาดว่าจะพบในประชากร

$$Q = 1 - P$$

$$d = \frac{\text{ช่วงกว้างของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (มีหน่วยวัดเดียวกับค่า P)}}{}$$

ตัวอย่างของการคำนวณจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีร้อยละของนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นเท่ากับ ร้อยละ 20 ดังนั้น $P = 0.2$, $Q = 0.8$ กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนจากการคาดประมาณ $d = 0.05$ จะได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 246 คน นั่นคือ จังหวัดควรดำเนินการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพในนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนอย่างน้อย 246 คน ส่วนร้อยละของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น เท่ากับร้อยละ 13 ดังนั้น $P = 0.13$, $Q = 0.87$ กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนจากการคาดประมาณ $d = 0.025$ จะได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 174 คน นั่นคือ จังหวัดควรดำเนินการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพในนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนอย่างน้อย 174 คน (สำนักกระบวนวิชา, 2550: หน้า 3)

1.3 วิธีการเลือกตัวอย่าง

สำนักกระบวนวิชา กำหนดให้จังหวัดสุ่มเลือกตัวอย่างครั้งละกลุ่มประชากร และแนะนำให้สุ่มเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างที่อาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยมีขั้นตอนการเลือกตัวอย่างดังต่อไปนี้ ดังรายงานผลในตาราง A

1. กำหนดขนาดตัวอย่างที่จะต้องดำเนินการเก็บข้อมูล
2. กำหนดจำนวนโรงเรียนที่ต้องการดำเนินการเก็บข้อมูล มี 2 กรณีด้วยกัน

2.1 กรณีที่จังหวัดมีโรงเรียนที่มีกลุ่มประชากรสำรวจหลายโรงเรียน และไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ทุกโรงเรียน แนะนำให้ใช้วิธีสุ่มเลือกตัวอย่าง ดังนี้

- 2.1.1 จัดทำรายชื่อโรงเรียน และทำการสุ่มโรงเรียนขึ้นมาตามจำนวนที่ต้องการด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)
- 2.1.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลเฉพาะในโรงเรียนที่เลือกได้
- 2.1.3 กำหนดจำนวนนักเรียนที่จะต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียนแยกตามเพศ โดยอาศัยสูตร

จำนวนนักเรียนชายที่ต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างเพศชายที่คำนวณได้}}{\text{จำนวนโรงเรียนที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล}}$$

จำนวนนักเรียนหญิงที่ต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างเพศหญิงที่คำนวณได้}}{\text{จำนวนโรงเรียนที่จะดำเนินการเก็บข้อมูล}}$$

เช่น จังหวัดหนึ่งคำนวณขนาดตัวอย่างเพศชายได้ 250 คน และเพศหญิงคำนวณได้ 200 คน และจะดำเนินการเก็บข้อมูลใน 10 โรงเรียน ดังนั้น จังหวัดจะต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในนักเรียนชาย โรงเรียนละ 25 คน (250/ 10 คน) และ นักเรียนหญิง โรงเรียนละ 20 คน (สำนักกระบวนวิชา, 2550: หน้า 11)

2.2 กรณีที่จังหวัดสามารถเก็บข้อมูลได้ครบทุกโรงเรียน

ในกรณีที่จังหวัดสามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้ครบทุกโรงเรียน ให้กำหนดขนาดตัวอย่างที่จะต้องเก็บข้อมูลให้แปรผันตามจำนวนนักเรียนที่แต่ละโรงเรียนมี โดยกำหนดสัดส่วนล่วงหน้าตามจำนวนขนาดตัวอย่างที่สามารถคำนวณได้ และจำนวนนักเรียนแยกตามลำดับชั้นเรียนของกลุ่มประชากรเป้าหมายทั้งหมดในจังหวัด ใช้ค่าสัดส่วนที่ได้ในการกำหนดจำนวนนักเรียนที่จะต้องดำเนินการในแต่ละโรงเรียนต่อไป ซึ่งจังหวัด โดยสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

2.2.1 กำหนดสัดส่วนที่จะต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน ซึ่งค่าสัดส่วนสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด (เฉพาะระดับชั้นเรียนที่ต้องการ)}}$$

ในการกำหนดค่าสัดส่วนจังหวัดจะต้องคำนวณแยกตามเพศ ดังนั้นจะต้องดำเนินการคำนวณค่าสัดส่วน 2 ครั้ง คือ

ค่าสัดส่วนเพศชาย เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้}}{\text{จำนวนนักเรียนชายทั้งหมด (เฉพาะระดับชั้นเรียนที่ต้องการ)}}$$

ค่าสัดส่วนเพศหญิง เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด (เฉพาะระดับชั้นเรียนที่ต้องการ)}}$$

เช่น ถ้าจังหวัดคำนวณขนาดตัวอย่างของเพศชายได้ 250 คน จังหวัดมีโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน และมีนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาทั้งหมด 1,000 คน (รวมทุกโรงเรียนในจังหวัด) สัดส่วนที่ได้ คือ 0.25 หรือร้อยละ 25

เมื่อได้ค่าสัดส่วนแล้ว ให้ดำเนินการคำนวณจำนวนนักเรียนที่จะต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียนแยกตามเพศ โดยอาศัยสูตร

จำนวนนักเรียนชายที่จะต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน เท่ากับ
 สัดส่วนเพศชาย \times จำนวนนักเรียนเพศชาย (ในระดับชั้นเรียนที่ต้องการ) ของ
 แต่ละโรงเรียน

จำนวนนักเรียนหญิงที่จะต้องดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน เท่ากับ
 ค่าสัดส่วนเพศหญิง \times จำนวนนักเรียนเพศหญิง (ในระดับชั้นเรียนที่ต้องการ) ของ
 แต่ละโรงเรียน

เช่น ค่าสัดส่วนที่ได้ คือ 0.25 และโรงเรียนที่ 1 มีนักเรียน 100 คน จังหวัดต้องดำเนินการเก็บข้อมูลนักเรียน 25 คน ถ้าโรงเรียนที่ 2 มีจำนวนนักเรียน 300 คน จังหวัดต้องดำเนินการเก็บข้อมูลนักเรียน 75 คน เป็นต้น (สำนักกระบวนวิธีวิทยา, 2550: หน้า 11)

3. เมื่อทราบจำนวนนักเรียนที่จะต้องเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียนจำแนกตามเพศแล้ว จึงจัดทำบัญชีห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน จำแนกตามเพศ
 4. สุ่มเลือกห้องขึ้นมา ครั้งละ 1 ห้องเรียน ด้วยวิธี Sample random sampling
 5. เก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนทุกคน (ทั้งชาย และหญิง) ในห้องเรียน
 6. หากจำนวนตัวอย่างในห้องเรียนนั้น ยังไม่ครบตามจำนวนขนาดตัวอย่างที่ต้องการ ให้ทำการสุ่มเลือกห้องเรียนต่อไป จนกว่าจะได้จำนวนนักเรียนครบตามจำนวนขนาดตัวอย่างที่ต้องการ ถ้าหากเก็บข้อมูลของเพศใดเพศหนึ่งครบแล้ว แต่เพศหนึ่งยังไม่ครบ ให้ดำเนินการเก็บข้อมูลในห้องถัดไปเฉพาะเพศที่ยังเก็บข้อมูลไม่ครบเท่านั้น (สำนักกระบวนวิธีวิทยา , 2550: หน้า 12- 13)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ในปัจจุบันสำนักกระบวนวิชาได้พัฒนาเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือมาใช้ในการเก็บข้อมูล โดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ มือถือที่ใช้ระบบปฏิบัติการ Palm™ (สำนักกระบวนวิชา , 2550: หน้า 14)

แบบสอบถามในเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำชี้แจง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ส่วนที่ 4 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์

ส่วนที่ 5 ประสิทธิภาพการใช้สารเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 6 การป้องกันอุบัติเหตุจากการใช้ยานพาหนะ

ส่วนที่ 7 พฤติกรรมการแสดงความรุนแรง

ส่วนที่ 8 พฤติกรรมการรับประทานอาหาร และการควบคุมน้ำหนัก

ส่วนที่ 9 พฤติกรรมการออกกำลังกาย

ส่วนที่ 10 พฤติกรรมการกินอาหาร

3. การเก็บข้อมูล

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการเก็บข้อมูล โดยประสานงานกับสถานศึกษาต่าง ๆ ที่เลือกได้ เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

- 1) ดำเนินการประสานกับโรงเรียนเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล และการจัดเตรียมสถานที่สำหรับการเก็บข้อมูล
- 2) ดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งละห้อง และถ้าสามารถทำได้ ควรจัดให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั่งแยกกัน
- 3) จัดสถานที่ในการเก็บข้อมูล โดยให้นักเรียนนั่งห่างกันพอสมควร (ควรจัดห้องที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในลักษณะเดียวกับการจัดห้องสอบ) เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนแอบมองการตอบคำถามของเพื่อน
- 4) เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขเป็นผู้แนะนำความเป็นมาของระบบเฝ้าระวัง วิธีการตอบแบบสอบถาม และอธิบายนิยามศัพท์ที่สำคัญให้นักเรียนทราบก่อนการดำเนินการเก็บข้อมูล และปล่อยให้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามลำพัง

ตารางที่ 3 รายชื่อจังหวัดที่ตกเป็นตัวอย่างในแต่ละภาคและขนาดตัวอย่างของนักเรียน

ภาค	จังหวัด	จำนวน (คน)
เหนือ	เชียงราย	2,422
	ลำพูน	1,728
	ตาก	1,807
	แพร่	1,835
	สุโขทัย	2,144
	พิษณุโลก	1,803
กลาง	ตราด	1,759
	นนทบุรี	2,303
	ปทุมธานี	1,862
	ลพบุรี	1,966
	นครนายก	1,618
	ฉะเชิงเทรา	2,096
	สมุทรสงคราม	1,862
	ราชบุรี	2,074
ตะวันออกเฉียงเหนือ	นครราชสีมา	1,780
	บุรีรัมย์	3,031
	ศรีสะเกษ	2,379
	อุบลราชธานี	2,092
	อุดรธานี	5,352
	สกลนคร	4,814
ภาคใต้	สุราษฎร์ธานี	1,583
	พังงา	1,323
	ตรัง	1,379
	สงขลา	1,998
รวมจำนวนตัวอย่าง		53,010

4. การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โดยกำหนดสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับแต่ละส่วนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอการอธิบาย โดย การใช้ค่าสถิติการแจกแจงความถี่ อัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ที่เหมาะสมตามระดับการวัดของตัวแปร โดย ตัวแปรระดับกลุ่มและระดับจัดอันดับ ได้แก่ ลักษณะของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา และการพักอาศัยปัจจุบัน ด้านประชากรณ์ของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร การใช้อินเทอร์เน็ตสื่อลามก/ เว็บไซต์โป๊ หรือการดูสื่อลามกวิดีโอ/ หนังสือโป๊ การใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติก เพื่อวิเคราะห์โอกาสเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากเป็นวิธีวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับการศึกษาที่มีตัวแปรตาม เป็นตัวแปรระดับกลุ่ม ซึ่ง ในการศึกษาครั้งนี้ตัวแปรตาม คือการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เคย และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสุนทร, 2540: 202) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

4.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับสองตัวแปร เพื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามทีละคู่ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นการศึกษาว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 หรือไม่ และมีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่

4.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัว เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก ทวิภาคแบบพหุ เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรอิสระทั้งกลุ่มสามารถอธิบายการแปรผันของตัวแปรตามได้เท่าใด และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรตัวอื่นแล้ว ตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่สามารถอธิบายการแปรผัน ของตัวแปรตาม

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

การวิเคราะห์ส่วนนี้จะเลือกเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และพิจารณาระดับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีอันเนื่องมาจากการขาดการป้องกันตนเองเมื่อร่วมเพศ ใช้ การ

วิเคราะห์การแปรผันหลายทาง เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ ศึกษาว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดรวมกันอธิบายการแปรผันของพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้มากน้อยเพียงใด และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นแล้วมีตัวแปร อิสระ ตัวใดบ้างที่สามารถอธิบายการแปรผันของ ตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรระดับช่วง คือ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษา ครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะ กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนระดับอาชีวศึกษา จาก 24 จังหวัดของประเทศไทย โดยข้อมูลที่ใช้จากการสำรวจโครงการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง ปี พ.ศ.2550

6. ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการศึกษา โดยใช้ ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่ง จัดเก็บไว้แล้วและมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่แตกต่างไปจากการศึกษาคั้งนี้ ทำให้ การศึกษาคั้งนี้ ไม่สามารถนำตัวแปรบางตัวที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน ได้ เช่น เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน จำนวนของเพื่อนสนิท และลักษณะของเพื่อน (ที่นำไปสู่พฤติกรรมด้านบวก เช่น เป็นเด็กเรียน ชอบกิจกรรมวิชาการ หรือกลุ่มที่นำไปสู่พฤติกรรมด้านลบ เช่น ชอบเที่ยว สังสรรค์)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียน” ในบทนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะส่วนบุคคล ประสิทธิภาพของบุคคล และความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติก (Logistic regression) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (Multiple regression) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น ลักษณะของบุคคล และ ประสิทธิภาพของบุคคล นำเสนอโดยใช้ การกระจายความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

จากข้อมูลการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียน ซึ่งมีนักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 53,010 ราย ในส่วนของการนำเสนอ ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นภาพชัดเจนถึงการกระจายความถี่ และ อัตราร้อยละของ คำตอบของ แต่ละตัวแปร รวมทั้งการไม่ตอบ ด้วย ส่วนตัวแปรที่สามารถ นำเสนอ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้นั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ โดย ตัดจำนวน ผู้ที่ไม่ตอบออกแล้ว ซึ่งมีรายละเอียดของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ลักษณะของบุคคล

ลักษณะของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา และการพักอาศัย ปัจจุบัน โดยนำเสนอรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 1

1.1.1 เพศ

กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 54.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 45.9)

1.1.2 อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย (Mean) คือ 15.4 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) เท่ากับ 1.7 อายุต่ำสุด คือ 10.0 ปี อายุสูงสุด คือ 26.0 ปี ค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 16.0 และเมื่อพิจารณาสัดส่วนในแต่ละกลุ่มอายุพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี ร้อยละ 59.6 และ 12-14 ปี ร้อยละ 36.4

1.1.3 การศึกษา

สัดส่วนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นมีค่าใกล้เคียงกัน โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะมีสัดส่วนสูงกว่าระดับอื่น ๆ เล็กน้อย รองลงมาคือ การศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 และระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 (ร้อยละ 36.6 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 32.1 และ 31.3 ตามลำดับ)

1.1.4 การพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง

ในด้านการพักอาศัยในปัจจุบันพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ร่วมกับบิดาหรือมารดา กล่าว คือ กว่าร้อยละ 83 ของกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ กับบิดาและมารดา หรือพักอยู่กับคนในคนหนึ่ง รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่กับญาติ (ลุง ป้า น้า อา) ตามด้วยพักอยู่กับบุคคลอื่น ๆ หรือพักอยู่ตามลำพัง (ร้อยละ 10.4 และ 3.2 ตามลำดับ)

1.2 ประสิทธิภาพของบุคคล

ประสิทธิภาพของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร การใช้อินเทอร์เน็ตสื่อลามก/ เว็บไซต์เพื่อการดูสื่อลามกวิดีโอ/ หนังสือโป๊ การใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยนำเสนอรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 1

1.2.1 การใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือการดูวิดีโอ/ หนังสือโป๊

พบว่านักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.5 ของที่เคยใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือการดูวิดีโอ/ หนังสือโป๊ จากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่น่าสังเกตว่า การมีประสิทธิภาพการดูวิดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ มีสัดส่วนสูงกว่าการใช้ อินเทอร์เน็ตสื่อลามก/ เว็บไซต์โป๊ เพราะนักเรียนสามารถเข้าถึงใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือการดูวิดีโอ/ หนังสือโป๊ได้ง่าย

1.2.2 การใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศหรือไม่ จากการวิเคราะห์เบื้องต้น พบว่านักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่หรือประมาณร้อยละ 94.3 รายงานว่าไม่เคยใช้สารเสพติด มีเพียงประมาณ ร้อยละ 5.3 เท่านั้น ที่เคยใช้เสพติดบางครั้งหรือทุกครั้งก่อนมีเพศสัมพันธ์

1.3 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

คะแนนเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้มาจากข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ และได้มีการทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือแล้ว โดยสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข โดยใช้ข้อมูลแบบสอบถาม สำหรับนักเรียนชาย และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง ข้อที่ 301-308 หากตอบคำถามถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็นคะแนนเต็ม 8 คะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 5.3 คะแนน และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) เท่ากับ 1.2 คะแนนต่ำสุด (Min) เท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุด (Max) เท่ากับ 8.0 คะแนนและมีค่าคะแนนมัธยฐาน (Median) เท่ากับ 5.0

เมื่อแยกพิจารณาถึงความรู้และความตระหนักตามรายข้อคำถาม ข้อคำถามที่นักเรียนยังมีความรู้มีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในสัดส่วนค่อนข้างสูง คือ ยุ้งสามารถเป็นพาหะของโรคเอดส์มาสู่คน (ร้อยละ 45.3 ตอบผิด) และการกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ (ร้อยละ 40.5 ตอบผิด)(ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของตัวแปรอิสระ

	จำนวน(ร้อยละ)
ลักษณะทางประชากร	
เพศ	
ชาย	28,664 (54.1)
หญิง	24,346 (45.9)
รวม (จำนวน)	53,010 (100.0)
อายุ	
ต่ำกว่า 12 ปี	3 (0.0)
12-14	19,242 (36.4)
15-17	31,561 (59.6)
18-20	2,024 (3.9)
20 ปี ขึ้นไป	100 (0.2)
ไม่ตอบ	69 (0.1)
รวม (จำนวน)	100.0 (53,010)
ค่าเฉลี่ย (Mean) = 15.4	ค่ามัธยฐาน (Median) = 16.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) = 1.7	ต่ำสุด (Min) = 10.0 สูงสุด (Max) = 26.0

	จำนวน(ร้อยละ)
การศึกษา	
การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ 2	19,424 (36.6)
การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ 5	16,577 (31.3)
การศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2	17,009 (32.1)
รวม (จำนวน)	53,010 (100.0)
การพักอาศัยปัจจุบัน	
พักกับบิดาและมารดา/ พักกับบิดาหรือมารดา	44,259 (83.7)
พักกับญาติ (ลุง ป้า น้ำ อา)	5,520 (10.4)
เพื่อน หรือ แฟน หรือคนอื่น	1,028 (1.9)
พักอยู่กับบุคคลอื่นๆ	1,715 (3.2)
อยู่คนเดียว	380 (0.7)
ไม่ตอบ	108 (0.2)
รวม (จำนวน)	53,010 (100.0)
เคยใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป	
ไม่เคย	33,282 (62.9)
เคย	19,626 (37.1)
ไม่ตอบ	102 (0.2)
รวม	53,010 (100.0)
เคยดูวิดีโอ/ หนังสือไป	
เคย	29,367 (55.5)
ไม่เคย	23,555 (44.5)
ไม่ตอบ	88 (0.2)
รวม	53,010 (100.0)
เคยใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือเคยดูวิดีโอ/ หนังสือไป	
เคย	32,020 (60.4)
ไม่เคย	20,870 (39.4)

	จำนวน(ร้อยละ)
ไม่ตอบ	120 (0.2)
รวม	53,010 (100.0)
เคยใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์	
ใช้ทุกครั้ง	111 (0.2)
ใช้บางครั้ง	614 (1.2)
ไม่เคยใช้สารเสพติดเลย	51,261 (96.8)
ไม่เคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศ	964 (1.8)
ไม่ตอบ	67 (0.1)
รวม	53,010 (100.0)
เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมี	
เพศสัมพันธ์	
ดื่มทุกครั้ง	250 (0.5)
ดื่มบางครั้ง	2,675 (5.0)
ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย	48,592 (91.7)
ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนร่วมเพศ	1,493 (2.8)
ไม่ตอบ	67 (0.1)
รวม	53,010 (100.0)
เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่ม	
แอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	
เคย	3,001 (5.7)
ไม่เคย	49,948 (94.2)
ไม่ตอบ	61 (0.1)
รวม	53,010 (100.0)
ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	
0 คะแนน	3 (0.0)

	จำนวน(ร้อยละ)
1 คะแนน	82 (0.2)
2 คะแนน	634 (1.2)
3 คะแนน	3,101 (5.9)
4 คะแนน	8,992 (17.0)
5 คะแนน	15,505 (29.4)
6 คะแนน	15,714 (29.8)
7 คะแนน	8,024 (15.2)
8 คะแนน	753 (1.4)
ไม่ตอบ	202 (0.4)
รวม	53,010 (100.0)
ค่าเฉลี่ย (Mean) = 5.3	ค่ามัธยฐาน (Median) = 5.0
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) = 1.2	ต่ำสุด (Min) = 0.0 สูงสุด (Max) = 8.0
ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	
ข้อที่ 1 การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ใช่หรือไม่	
ถูก	49,981 (94.5)
ผิด	2,933 (5.5)
ข้อที่ 2 การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	42,440 (80.2)
ผิด	10,480 (19.8)
ข้อที่ 3 ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	28,948 (54.7)
ผิด	23,964 (45.3)
ข้อที่ 4 การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	31,496 (59.5)
ผิด	21,413 (40.5)

	จำนวน(ร้อยละ)
ข้อที่ 5 คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี อาจเป็นคนที่ฉีดเอเดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	38,838 (73.4)
ผิด	14,068 (26.5)
ข้อที่ 6 การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ทำให้ติดเชื้อเอเดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	51,269 (96.9)
ผิด	1,644 (3.1)
ข้อที่ 7 ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอเดส์ (ยาต้านไวรัส) ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	32,445 (61.3)
ผิด	20,464 (38.7)
ข้อที่ 8 นักเรียนเคยตรวจเลือดหาเชื้อเอเดส์โดยสมัครใจหรือไม่	
ถูก	5,722 (10.8)
ผิด	47,191(89.2)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เป็นดัชนีที่สร้างจากชุดข้อคำถาม เพื่อวัดการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยและเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี โดยมีข้อคำถามที่แตกต่างกันไประหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ก) การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ของนักเรียนชาย ในการถามข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนั้นข้อคำถามของนักเรียนชาย จะเริ่มจากการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ เป็นคำถามกรอง หากเคยมีเพศสัมพันธ์จะมีข้อคำถามต่อว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาเริ่มจากการเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ แฟน/คูรัก หญิงอื่น(คู่นอนชั่วคราว) และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จึงได้มาจากการพิจารณา ถึงการเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ หรือการเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลทั้ง 4 ประเภทข้างต้นหรือไม่ และหากมีเพศสัมพันธ์ แล้วมีการป้องกันตนเองด้วยการสวมถุงยางหรือไม่ และสม่ำเสมอมากน้อยเพียงใด (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5) กล่าวคือ

หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ หรือยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับใครเลย ก็จะได้ 0 คะแนน ในข้อนั้น คือไม่มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ซึ่งพบว่ามีถึง 44,077 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.9 และนักเรียนที่ตอบว่าเคยเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 8,933 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.9 จำแนกคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1) หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ใน และสวมถุงยางทุกครั้ง คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงก็จะเป็น 1 คะแนน
- 2) หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษา เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ใน แต่ละข้อคำถาม และสวมถุงยางบางครั้ง คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงก็จะเป็น 2 คะแนน
- 3) หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษา เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ใน แต่ละข้อคำถาม และไม่สวมถุงยางเลย คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงก็จะเป็น 3 คะแนน

เมื่อได้คะแนนของคำตอบทั้ง 4 ข้อแล้ว จึงนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน โดยมีค่าคะแนนต่ำสุด คือ 0 คะแนน และสูงสุด คือ 12 คะแนน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชาย พบว่า ร้อยละ 21.2 ของนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ แล้ว นักเรียนชายที่ เคยมีเพศสัมพันธ์ กับหญิงขายบริการ ส่วนใหญ่สวมถุงทุกครั้ง (ร้อยละ 61.1) นักเรียนชายที่ เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยหรือสวมบางครั้ง (ร้อยละ 73.5) นักเรียนชายเคยร่วมเพศกับหญิงอื่นหรือคู่นอนชั่วคราว (ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ ไม่ใช่แฟนหรือคูรัก) ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยและสวมบางครั้ง (ร้อยละ 63.8) การเคยร่วมเพศ (ทางปากหรือทางทวารหนัก) กับผู้ชายด้วยกัน ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย หรือสวมบางครั้ง (ร้อยละ 53.6) (ตารางที่ 5ก)

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายที่ เคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงค่อนข้างสูง ที่เห็นได้ชัดเจน คือการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก มักจะสวมถุงยางเป็นบางครั้งหรือไม่ได้สวมถุงยางเลย ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนยังมีความรู้และพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง การไว้วางใจในแฟนหรือคูรักโดยไม่ป้องกันตนเอง ก็มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ได้เช่นกัน

ตารางที่ 5 การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชาย

ข้อคำถาม	คะแนนพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี			
	*ไม่เคย ร่วมเพศ	เคย สวม ถุงยาง ทุกครั้ง	เคย สวม ถุงยาง บางครั้ง	เคย ไม่ เคยสวม ถุงยาง
A. แบบคำถามสำหรับนักเรียนชาย				
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ หญิงขายบริการทางเพศ เช่น โสเภณี นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 206-207 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
2. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ แฟนหรือคูรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 211-212 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
3. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคูรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 215-216 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
4. การเคยมีเพศสัมพันธ์(ทางปากหรือทางทวารหนัก)กับ ผู้ชาย ด้วยกัน ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 219-220 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
ค่าพิสัยคะแนน (Range) คือ	ต่ำสุด = 0		สูงสุด = 12	
* นักเรียนชายที่ตอบว่าไม่มีคูรัก (ข้อ 211-212) จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับนักเรียนชายที่ไม่เคยมี เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา				

ตาราง 5 ก พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชาย

คำถาม	จำนวน (ร้อยละ)
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์ (คำถามกรอง ข้อ 201)	
เคย	6,069(21.2)
ไม่เคย	22,595(78.8)
รวม	28,664 (100)
2. การเคยร่วมเพศกับหญิงขายบริการทางเพศ เช่น โสเภณี นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	639 (100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	390(61.1)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	206(32.3)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	42(6.6)
3. การเคยร่วมเพศกับแฟนหรือคู่อุปถัมภ์ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา	3,365(100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	891 (26.5)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	1,737 (51.6)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	736 (21.9)
4. การเคยร่วมเพศกับหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคู่อุปถัมภ์ ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา	1,659(100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	119 (36.2)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	122(37.1)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	88(26.7)
5. การเคยร่วมเพศ(ทางปากหรือทางทวารหนัก)กับผู้ชายด้วยกัน ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา	410(100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	190(46.3)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	119(29.0)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	101(24.6)

ข) การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ของนักเรียนหญิง มีขั้นตอนการคิดคำนวณ เช่นเดียวกับนักเรียนชาย แต่ในกรณีของนักเรียนหญิงนั้น ในแบบสอบถาม มีข้อความน้อยกว่านักเรียนชาย โดยมีการถามถึง แต่การเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่อรัก และการมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น(คู่นอนชั่วคราว) เท่านั้น ดังรายละเอียดการให้คะแนนในตารางที่ 6

จากนั้นก็ดำเนินการนำเอาคะแนนจากทั้ง 2 ข้อ มาคิดคะแนนรวม โดยมีค่าคะแนนต่ำสุด คือ 0 คะแนน และสูงสุด คือ 6 คะแนน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียน หญิง พบว่ามีเพียงร้อยละ 11.8 ของนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ แล้ว นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อรัก ส่วนใหญ่สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง ร้อยละ 53.2 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคู่อรัก ส่วนใหญ่สวม ถุงยางอนามัย บางครั้ง ร้อยละ 64.4 (ตารางที่ 6ก)

ตารางที่ 6 การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนหญิง

ข้อคำถาม	คะแนนพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี			
	*ไม่เคย ร่วมเพศ	เคย ถุงยาง ทุกครั้ง	เคย สวม ถุงยาง บางครั้ง	เคย ไม่ สวม ถุงยาง
	B. แบบคำถามสำหรับนักเรียนหญิง			
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ แฟนหรือคู่อรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา คู่อรักสวมถุงยางหรือไม่ (ข้อ 208-209 ในแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง)	0	1	2	3
2. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคู่อรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 212-213 ในแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง)	0	1	2	3
ค่าพิสัยคะแนน (Range) คือ	ต่ำสุด = 0		สูงสุด = 6	

* นักเรียนชายที่ตอบว่าไม่มีคู่อรัก (ข้อ 211-212) จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับนักเรียนชายที่ไม่เคยมี เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 6 ก พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนหญิง

คำถาม	จำนวน (ร้อยละ)
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์ (ข้อ 201)	
เคย	2,864(11.8)
ไม่เคย	21,482(88.2)
2. การเคยร่วมเพศกับแฟนหรือคูรักในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา คู่รักสวมถุงยางหรือไม่	2,874(100)
สวมทุกครั้ง	486 (16.9)
สวมบางครั้ง	1,529 (53.2)
ไม่สวมเลย	861 (29.9)
3. การเคยร่วมเพศกับชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคูรัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	1,224(100)
สวมทุกครั้ง	962(32.7)
สวมบางครั้ง	1,897(64.4)
ไม่สวมเลย	87(3.0)

เนื่องจากจำนวนข้อคำถาม และคะแนนรวมที่ไม่เท่ากัน ระหว่างนักเรียนชาย และหญิง จึงมีการปรับฐานคะแนนเต็ม ให้เป็น 100 คะแนน เพื่อให้สามารถ เปรียบเทียบกันได้ โดยดำเนินการดังนี้

$$\begin{aligned} \text{คะแนนนักเรียนชาย} &= (\text{คะแนนรวมของนักเรียนชาย} / 12) * 100 \\ \text{คะแนนนักเรียนหญิง} &= (\text{คะแนนรวมของนักเรียนหญิง} / 6) * 100 \end{aligned}$$

จากนั้นจึงนำคะแนนที่สร้างใหม่นี้ มาวิเคราะห์ผลต่อไป

จากการวิเคราะห์เบื้องต้น (ดังปรากฏในตารางที่ 7) พบว่า ค่าเฉลี่ย คะแนน พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (Mean) เท่ากับ 3.31 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std.Deviation) เท่ากับ 10.31 ค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 0.0 ต่ำสุด (Min) เท่ากับ 0 คะแนน สูงสุด (Max) เท่ากับ 88.33 คะแนน ซึ่ง ร้อยละ 88.5 ของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกมี คะแนน พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในระดับ 0 คะแนน หรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 7 คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

คะแนนพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี	จำนวน	ร้อยละ
0 คะแนน	46,551	88.5
8.33 คะแนน	578	1.1
16.67 คะแนน	1,705	3.2
25.00 คะแนน	801	1.5
33.33 คะแนน	1,720	3.3
41.67 คะแนน	199	.4
50.00 คะแนน	951	1.8
58.33 คะแนน	69	.1
66.67 คะแนน	28	.1
75.00 คะแนน	11	.0
88.33 คะแนน	13	.0
ไม่ตอบ	384	0.7
รวม	52,626	100.0
ค่าเฉลี่ย (Mean) = 3.31	ค่ามัธยฐาน (Median) = 0.0	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) = 10.31	ต่ำสุด (Min) = 0.0	สูงสุด (Max) = 88.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติกทวิภาค (Binary Logistic Regression Analysis) เนื่องจากเป็นวิธีวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับการศึกษาที่มีตัวแปรตาม เป็นตัวแปรระดับกลุ่ม ซึ่งมี 2 กลุ่ม ซึ่งในการศึกษารั้งนี้ ตัวแปรตามคือ การมีเพศสัมพันธ์ และการไม่มีเพศสัมพันธ์ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ , 2540: 202) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ก) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับสองตัวแปร เพื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละคู่ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัวแปร เพื่อพิจารณาว่าเมื่อนำตัวแปรอิสระพิจารณาาร่วมกันทั้งหมดมีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน นั้น ผู้วิจัยกำหนดให้ ตัวแปรตาม คือการมีเพศสัมพันธ์ และกำหนดให้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ เป็นกลุ่มที่สนใจ และกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เป็นกลุ่มอ้างอิง

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิภาค มีเงื่อนไขว่าตัวแปรอิสระ ควรเป็นตัวแปรที่มีระดับช่วง ในกรณีที่ตัวแปรที่มีระดับการวัดต่ำกว่านั้นต้องแปลงค่าของตัวแปรให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูลทีสนใจให้ค่าเป็น 1 และกลุ่มอื่นให้ค่าเป็น 0 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548: 83)

การศึกษารั้งนี้มีตัวแปรที่ต้องแปรค่าให้เป็นตัวแปรหุ่นทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ เพศ การศึกษา การพักอาศัย การใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไป หรือดูวีดีโอไป/ หนังสือไป ประสบการณ์ การใช้สารเสพติด หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ โดยในกรณีของ การใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ไป หรือดูวีดีโอไป/ หนังสือไป นั้น เนื่องจากผู้ตอบว่าเคยดูแต่ละประเภทมีไม่มากนัก จึงนำมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกัน โดยถ้านักเรียนเคยดูอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ถือว่าเคย (มีค่าเท่ากับ 1) การใช้สารเสพติด หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ก็นำมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกัน เช่นกัน กล่าวคือ ถ้าเคย ใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ก็ถือว่าเคย (มีค่าเท่ากับ 1) (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาที่แปรค่าให้เป็นตัวแปรหุ่น

ตัวแปร	การให้ค่า
1. เพศ	
ชาย	1
หญิง	0
2. สายการศึกษา	
สายอาชีพ	1
สายสามัญ	0
3. การพักอาศัย	
การพักอาศัยกับบุคคลอื่น/อยู่ตามลำพัง	1
การพักอาศัยบิดาและ/หรือมารดา	0
4. การดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไปหรือเคยดูวิดีโอไป/ หนังสือไป	
เคย	1
ไม่เคย	0
5. การใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	
เคย	1
ไม่เคย	0

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาค สามารถทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม กับตัวแปรอิสระว่า ทิศทางความสัมพันธ์เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด ในเชิงเปรียบเทียบกับกลุ่มที่กำหนดให้เป็นกลุ่มอ้างอิง มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ และเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอธิบายได้ด้วยค่า อัตราส่วนโอกาส (Odds ratio) ซึ่งอัตราส่วนโอกาสคำนวณได้จาก โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ของกลุ่มที่สนใจของตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหารด้วยโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ของกลุ่มอ้างอิงของตัวแปรนั้น และสำหรับความหมาย ของค่าอัตราส่วนโอกาส มี 3 ลักษณะ คือ

ถ้าค่าอัตราส่วนโอกาส มีค่ามากกว่า 1 หมายถึง กลุ่มที่สนใจศึกษามีโอกาส ที่จะ มีเพศสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มอ้างอิง

ถ้าค่าอัตราส่วนโอกาส มีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง กลุ่มที่สนใจศึกษามีโอกาส ที่จะ มีเพศสัมพันธ์ ไม่แตกต่างจากกลุ่มอ้างอิง

ถ้าค่าอัตราส่วนโอกาส มีค่าน้อยกว่า 1 หมายถึง กลุ่มที่สนใจศึกษามีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ น้อยกว่ากลุ่มอ้างอิง

2.1 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติก โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละคู่ (ดังตารางที่ 9)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.648 แสดงว่านักเรียนชายมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.932 แสดงว่านักเรียนที่อายุมากกว่ามีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับ ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่านักเรียนที่ศึกษาสายอาชีพ มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ศึกษาสายสามัญ (Odds ratio = 5.669) ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วน ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัย และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.599 แสดงว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่พักกับบิดาและมารดา / บิดาหรือมารดา ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 11.607 แสดงว่านักเรียนที่เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊มีโอกาส ที่จะมีความสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ การใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 22186.05 แสดงว่านักเรียนที่เคยใช้สารเสพติดมีโอกาส ที่จะมีความสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด

ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.143 แสดงว่านักเรียนที่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่ามีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยกว่า ซึ่งความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นการวิเคราะห์ การถดถอยโลจิสติกทวิภาค จึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ละคู่ ยังไม่อาจสรุปได้ เพราะยังไม่ได้ควบคุมอิทธิพลจากตัวแปรอิสระอื่นๆ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัวแปรในขั้นตอนต่อไป

2.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบพหุ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัวแปร เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว โดยใช้สถิติวิเคราะห์โลจิสติกแบบพหุ

สำหรับ การวิเคราะห์อิทธิพลของกลุ่มตัวแปรอิสระที่มีต่อ การมีเพศสัมพันธ์ โดย การวิเคราะห์ การถดถอยโลจิสติก ในเบื้องต้นจำเป็นต้องมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เพื่อตรวจสอบ ความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (Multicollinearity) ระหว่างตัวแปรอิสระ หากค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระคู่ใด มากเกิน 0.6 อาจจะทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (Multicollinearity) หากพบลักษณะดังกล่าว ควรใช้ตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง เป็นตัวแปรอิสระในสมการ (Blalock, 1972: 457) จากผลการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ตารางที่ 9) ไม่พบว่ามีตัวแปรคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงเกินปกติ จึงนำตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว เข้าในสมการพร้อมกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (n=53,010)

สมมติฐาน	1	2	3	4	5	6	7
1. เพศชาย	1.00	-0.007	-0.017	0.054	0.257	0.138	-0.055
2. อายุ	-0.007	1.00	0.024	0.512	0.300	0.204	0.203
3. การพักอาศัยกับบุคคลอื่น	-0.017	0.024	1.00	0.049	0.044	0.055	0.015
4. การศึกษาสายอาชีพ	0.054	0.512	0.049	1.00	0.230	0.216	0.077
5. เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไปหรือเคยดูวิดีโอไป/ หนังสือไป	0.257	0.300	0.044	0.230	1.00	0.182	0.076
6. เคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	0.138	0.204	0.055	0.216	0.182	1.00	0.037
7. เกี่ยวกับโรคเอดส์	-0.055	0.203	0.015	0.077	0.076	0.037	1.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบพหุ เป็นการวิเคราะห์ โดยนำตัวแปรอิสระ 7 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ สายการศึกษา การพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง การดู อินเทอร์เน็ต/เวปไซต์ไป หรือดูวีดีโอไป/ หนังสือไป การเคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และ ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ มาพิจารณาในสมการ ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบพหุ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการแปรผัน ของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนได้ ร้อยละ 49.4 ($R^2 = 0.494$) และตัวแปรอิสระ 7 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อการอธิบายการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพอสรุปได้ว่า นักเรียนเพศชายมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง โอกาสที่นักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น นักเรียนที่ศึกษาในสายสามัญมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าสายอาชีพ นักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและ/หรือมารดา นักเรียนที่ ใช้อินเทอร์เน็ต/เวปไซต์ไป หรือดูวีดีโอไป/ หนังสือไป มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้ และการมีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์สูง นั้นพบว่ามีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ต่ำ (ตารางที่ 10)

หากพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ สามารถอธิบายถึงทิศทางและสาเหตุของความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

2.2.1 เพศ

เพศชายมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิงเพราะ เพศชายกล้าได้กล้าเสีย อยากรู้อยากลอง รวมทั้งค่านิยมในสังคมไทยให้โอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ของชายก่อนการสมรส ได้มากกว่าเพศหญิง จึงมีโอกาที่เพศชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ อุบลรัตน์ ธนุจิวงศ์ (2547) ได้ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อ เอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช.ปีที่ 2 ในพื้นที่ พบว่า นักเรียนชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักผิดวิน มากกว่านักเรียนหญิง และการศึกษาของ บุญยง เกี่ยวการค้าและคณะ (2547: 26-28) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงในทั้ง 2 ระบบการศึกษา ในทำนองเดียวกัน การศึกษาของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) เรื่องรายงานการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย

พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2 เพศชาย มีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนหญิงอย่างชัดเจน

2.2.2 อายุ

ยิ่งนักเรียนอายุมากขึ้นก็ยังมีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์ เพราะ อายุที่เพิ่มขึ้นจะ สะท้อนถึงประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น อันจะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม โดยการ เรียนรู้และทดลองทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ และมีชีวิตในแนวทาง ของตนเอง สามารถแสดงออกซึ่งความคิด และการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ ดังการศึกษาของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่มี ผลต่อการมีเพศสัมพันธ์และ พฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวี ที่เพิ่มขึ้นในนักเรียนอาชีวศึกษา ประเทศไทย เช่นเดียวกันกับ การศึกษาของ ชาตวิมล ธนบัตร (2547) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2547 และการศึกษาของ จริยา น้ำทับทิม (2545) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเยาวชนไทย ที่ ต่างก็พบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนาย การมีเพศสัมพันธ์ และ พฤติกรรมเสี่ยงของ เยาวชน โดยเมื่ออายุของเยาวชนเพิ่มขึ้นนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

2.2.3 สาย ศึกษา

นักเรียนที่ศึกษาในสายอาชีพมีแนวโน้มที่จะเคย มีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนสาย สามัญ ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการศึกษาสายอาชีพเน้นเนื้อหาวิชาที่เป็นสาขาวิชาที่เลือก เรียนเป็น สองช่วงเวลา คือ ภาคเช้า และภาคบ่าย นักศึกษาสามารถเข้า-ออก สถาบันการศึกษาได้อย่าง อิสระ มีเวลาว่างระหว่างเรียน มีโอกาสพบปะ และคบหาเพื่อนฝูง ที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งเพศ เดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ส่งเสริมให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ มีกิจกรรมการพบปะ สังสรรค์ในกลุ่มเพื่อน ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งการศึกษารั้งนี้สอดคล้องกับ การศึกษาของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) เรื่องรายงาน การสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550 ที่พบว่าประสบการณ์ของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2) มีมากกว่านักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) ทั้งยังพบว่าในกลุ่ม นักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคูรัก หรือแฟนและคนที่ รู้จักกันคุ้นเคยน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จากรายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ฉบับที่ 27 (2550) พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรวัยรุ่นที่มีอายุใกล้เคียงกัน คือนักเรียน

สายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ 5) และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2) พบว่า นักเรียนสายอาชีพ เป็นกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้วสูงกว่า

2.2.4 การพักอาศัย

ผลการศึกษานี้พบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและ/ หรือมารดา ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา น่าจะได้รับ การดูแลเอาใจใส่ และคอย กำกับ ความเป็นอยู่ และพฤติกรรม ของบุตร ได้อย่างใกล้ชิด รวมทั้งสามารถ ให้คำปรึกษา เรื่องส่วนตัว และการคบหาเพื่อน ซึ่งสามารถป้องกัน พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ Rwenge (1995) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มเยาวชน เมืองบาเมนดา ประเทศแคเมอรูน พบว่า เยาวชนที่อาศัยอยู่กับบิดาและ/ หรือมารดา ช่วยลด โอกาสการมีเพศสัมพันธ์ ได้เช่นเดียวกับ การอาศัยอยู่กับญาติใกล้ชิด เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ก็มีผลในเชิงป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน ในขณะที่อยู่กับพี่น้องตามลำพังหรือกับบุคคลอื่น โดยทั่วไป เพิ่มโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ของ ชาตวิฑูฒิ ธนบัตร (2547) พบใน ทำนองเดียวกันว่า นักเรียนการพักอาศัยกับบิดามารดามีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ น้อยกว่า นักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น การศึกษาของ ระพีพรรณ ภูมกาพันธ์พงษ์ (2540) เรื่องการ ยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพฤติกรรมทางเพศ ในลักษณะเพียงการ กอด จูบ มากกว่านักเรียนที่อยู่กับเพื่อน หรือพักอาศัยตามลำพัง ส่วน นักเรียนที่พักอาศัยกับเพื่อน หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อน แต่งงานมากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษา ของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) ที่พบว่า การพักอาศัยกับบิดามารดา เป็นปัจจัยป้องกันการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่วนการศึกษาของ วรญาณ กุลดิลก (2541: 128) ที่ศึกษาทัศนคติ ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิต ที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จะมีทัศนคติที่ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส มากกว่านิสิตที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

2.2.5 การดู อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือเคยดูวิดีโอไป/ หนังสือไป

การ ดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือเคยดูวิดีโอไป/ หนังสือไป เป็น อีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ที่เคย ดูภาพ รายการ ละครจากสื่อต่างๆไม่ว่าจะเป็น อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ หรือเคยดูวิดีโอ/ หนังสือ มีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าผู้ที่ไม่เคยดู ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ การใช้สื่อลามก ประเภทอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ ที่มีรูปไป เปลือย หรือมีฉากการร่วมเพศ ย่อมกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศสูงขึ้น เกิดการอยากทดลอง และอยากเลียนแบบ ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง มีการคบหาเพื่อนฝูงหลากหลายทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียน และเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งสามารถออกไปพบปะสังสรรค์กันได้แล้ว ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์กันได้มากขึ้น ผลจากการศึกษา ครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา ของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร พบว่า การดูสื่อลามก เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ระดับอาชีวศึกษาที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้การศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอ น้ำพอง จังหวัด ขอนแก่น และ การศึกษาของ สมศักดิ์ วงศาवास และคณะ (2547) เรื่องแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยง ของวัยรุ่นในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2545-2547 ต่างก็พบความสัมพันธ์ในทิศทาง เดียวกัน กล่าวคือ สื่อลามกต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ ไป หรือการดูวิดีโอไป เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อังสนา บุญธรรม (2535) และทวิวรรณ ชาลีเครือ (2543) ที่พบว่า สื่อลามกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทปโทรทัศน์หรือ ภาพยนตร์ และหนังสือไป ปลุกอารมณ์ ทำให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น นอกจากนี้การศึกษาของ นิกร ดุสิตสิน และคณะ (2544) เรื่อง การส่งเสริมบทบาทชาย เพื่อรับผิดชอบด้านอนามัยเจริญพันธุ์ โดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ยังพบว่า ปัญหาเรื่องเพศ และบทบาทของหญิงชาย ส่วนหนึ่งมาจากการรับสื่อวิดีโอ หรือ หนังสือไปที่มีภาพรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุของการ มีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น

2.2.6 ก การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน ซึ่ง นักเรียนที่ใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่จะ เคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภัทสร ลิมานนท์ (2544) ที่พบว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้วัยรุ่นขาดความยับยั้งชั่งใจขาดสติสัมปชัญญะ และการควบคุมตนเองลดลง การดื่มสุรานี้เพิ่มความเสี่ยงต่อการที่เพศหญิงจะ

ถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้วัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่า การดื่มสุราและการใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยให้เพิ่มความสุขมากขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับการศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) นวลตา อภาคัพพะกุล (2549) สมศักดิ์ วงศาवास และคณะ (2547) และ อังสนา บุญธรรม (2535) ที่พบว่า การดื่มสุรา/สิ่งมีเมา การดื่มเหล้า/เบียร์ เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สอดคล้องกับการศึกษาของ สิริินทร์ ศาสตราวุธ และการศึกษาของ Adefuye และคณะ (2552) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ของความเสี่ยงต่อเอชไอวีของนักเรียนวิทยาลัยเพื่อการวางแผนการเจริญพันธุ์ พบว่า การใช้สารเสพติด หรือ ดื่มแอลกอฮอล์ นั้นออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของระบบสมอง ทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จึงนำไปสู่การมีพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ได้

2.2.7 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

หลังจากควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ผลที่ได้เปลี่ยนไปจากการวิเคราะห์ในระดับ 2 ตัวแปร โดยพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนความรู้ และ ความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่สูง มีเพศสัมพันธ์น้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจาก การมีความรู้และความตระหนักในระดับสูงจะมีความระมัดระวัง และ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุด คือการไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้สอดคล้องกับ การศึกษาของ ธนัตถ ณะ พงษ์พินิจการ (2549) พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา และความคิดเห็นที่ถูกต้องต่อการมีเพศสัมพันธ์ สามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ โดยผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศศึกษาที่ถูกต้องจะมี พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่า รวมทั้งการศึกษาของ สุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และการรับรู้ความรุนแรงของการ มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จะทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว มี เพศสัมพันธ์ น้อยลง

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบพหุ ความสัมพันธ์ระหว่างกรณีเพศสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่างๆ (n=53,010)

รายการ	พิจารณา		ผลการ	
	ความสัมพันธ์ ที่ละคู่ odds ratio	ผลการ ทดสอบ	แบบพหุ odds ratio	ทดสอบ
1. เพศชาย	1.648	✓*	0.812	✓*
2. อายุ	1.932	✓*	1.497	✓*
3. การศึกษาสายสามัญ	5.669	✓*	2.343	✓*
4. การพักกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง	1.599	✓*	1.345	✓*
5. เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊หรือเคยดู วีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊	11.607	✓*	6.574	✓*
6. เคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	22186.05	✓*□	12952.86	✓*
7. ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรค เอดส์	1.143	✓*	0.993□	✓*
-2 Log likelihood			29426.135	
Cox & Snell R Square			0.294	
Nagelkerke R Square			0.494	

✓ = เป็นไปตามสมมติฐาน * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

-2 Log likelihood = เป็นการทดสอบความเหมาะสมของ Model (Goodness of fit)

Nagelkerke R Square = สมการที่สร้างขึ้นนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม(ร้อยละ)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เลือกเฉพาะกลุ่มนักเรียน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ เท่านั้น เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ หากนำตัวอย่างของนักเรียนทั้งหมดมาใช้ ในการวิเคราะห์ พฤติกรรม จะไม่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์แบบนี้ เพราะตัวแปรตาม มีค่าเบ้ หรือ กระจุกตัวส่วนใหญ่ อยู่ที่ค่า 0 คือ ไม่มีเพศสัมพันธ์ ส่วนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีอยู่เพียง 8,933 ราย ดังนั้นในการวิเคราะห์ส่วนนี้ จึงเหลือตัวอย่างเพียง 8,933 ราย จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ระดับ พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี กล่าวคือพิจารณาว่ามีเพศสัมพันธ์โดยมีการ ป้องกันตัวเอง ด้วยการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง บางครั้ง หรือไม่สวมเลย (ดังได้กล่าวไว้โดยละเอียดในหน้า 40-45)

ผลจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 8,933 ราย พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีความสัมพันธ์กันเกิน 0.6 (ตารางที่ 11) ดังนั้นสามารถนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสู่สมการถดถอยแบบพหุได้พร้อมกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (n=8,933)

สมมติฐาน	1	2	3	4	5	6	7
1. เพศชาย	1.00	0.070	-0.067	0.036	0.121	0.117	-0.026
2. อายุ	0.070	1.00	0.051	0.321	0.022	0.004	0.118
3. การพักอาศัยกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง	-0.067	0.051	1.00	0.052	0.002	0.025	0.042
4. การศึกษาสายอาชีพ	0.036	0.321	0.052	1.00	-0.010	-0.001	0.010
5. การเคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊	0.121	0.022	0.002	-0.010	1.00	0.009	0.021
6. การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมี เพศสัมพันธ์	0.117	0.004	0.025	-0.001	0.009	1.00	-0.016
7. เกี่ยวกับโรคเอดส์	-0.026	0.118	0.042	0.010	0.021	-0.16	1.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (ตารางที่ 12) สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการแปรผันของพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน ได้ร้อยละ 17.5 ($R^2 = 0.175$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในจำนวนตัวแปรอิสระทั้งหมดนั้น ภายหลังจากการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ แล้วพบว่า มีเพียง 6 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา การพักอาศัย การเคยดูอินเตอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ และการเคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ส่วนตัวแปร ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

3.1.1 เพศ

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้ว ยังคงพบว่าเพศชาย มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่ง น่าจะเนื่องมาจากค่านิยมในเรื่องเพศ เพศชาย ค่อนข้าง มีอิสระในเรื่องทางเพศ ถ้าได้กล้าเสีย อยากรู้อยากลอง จึงมีโอกาสที่เพศชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง รวมทั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่ขาดการป้องกันที่ถูกต้องด้วย ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากยังมีความเชื่อว่าการสวมถุงยางอนามัย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อความสุขทางเพศ หรืออาจจะคิดว่าการสวมถุงยางอนามัยเป็นการแสดงถึงความไม่มั่นใจว่าตนเองปลอดภัยจากโรค และเป็นเรื่องยุ่งยาก ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่ เพศชาย ที่ เคยมีเพศสัมพันธ์ มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ต่ำกว่าเพศหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์

3.1.2 อายุ

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้ว ในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียน ที่อายุมากกว่า มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่อายุน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากอายุที่เพิ่มขึ้นจะสะท้อนถึงประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น อาจจะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม โดยการเรียนรู้และทดลองทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความคิดว่าตนเอง เป็นผู้ใหญ่ และมีชีวิตในแนวทางของตนเอง สามารถแสดงออกซึ่งความคิด และการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ ด้วย กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุมาก นอกจากจะเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ยังมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศ โดยขาดความยั้งคิด ขาดการป้องกันด้วย อัน พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้

ดังนั้น อายุที่มากกว่าจึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า

3.1.3 การศึกษา

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ พบว่านักเรียนที่ศึกษา ใน สายสามัญมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยง ต่ำกว่านักเรียนที่ศึกษาในสายอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การศึกษา สายอาชีพ มี ชั่วโมงเรียนไม่เต็มวัน และค่อนข้างยืดหยุ่นทำให้มีเวลาว่าง ทั้งยังไม่ถูกกำกับดูแลอย่างเข้มงวดในเรื่องการเข้าเรียนดังเช่นนักเรียนสายสามัญ จึงเป็นไปได้ว่านักเรียนในสายอาชีพจะมีโอกาสไปทำกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียน รวมทั้งโอกาสในการมีพฤติกรรมทางเพศ และเมื่อมีพฤติกรรมทางเพศแล้ว กลุ่มนี้น่าจะเสี่ยงสูงกว่าอันอาจจากการที่มีอิสระค่อนข้างสูง หรือได้รับการดูแลให้คำปรึกษาในด้านการดำเนินชีวิต และเพศศึกษาน้อยกว่าโรงเรียนสายสามัญ ดังนั้นการศึกษาสายอาชีพมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอช ไอวีสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสายสามัญ

3.1.4 การพักอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียนที่พักอาศัย กับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยง สูงกว่า นักเรียนที่พักบิดาและ/หรือมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การพักอาศัยกับบุคคลอื่นหรือตามลำพังนั้น ทำให้ขาดบิดามารดา ที่จะคอยให้คำปรึกษา คอยชี้แนะ คอยควบคุมกำกับ สามารถทำอะไรได้ค่อนข้างอิสระ และเมื่อมีเพศสัมพันธ์จึงขาดการยับยั้งชั่งใจ ขาดการป้องกันที่ดี ดังนั้นการพักอาศัยอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง จึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและ/หรือมารดา

3.1.5 การเคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียนที่เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ และเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ดูอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์โป๊อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การใช้สื่อลามก ประเภทอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ ที่มีรูปโป๊ เบื้อง หรือมีฉากการร่วมเพศ เช่นเดียวกับ วีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ สื่อลามกเหล่านี้นอกจากจะกระตุ้นให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์แล้ว สื่อเหล่านี้มักนำเสนอการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มี การป้องกัน จึงอาจจะทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ขาดการป้องกันที่ดี ดังนั้นนักเรียนที่ เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือเคยดู

วิดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ จึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยดู อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊หรือเคยดูวิดีโอโป๊/ หนังสือโป๊

3.1.6 การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้ว ในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียนที่ใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนั้นน่าจะเนื่องมาจาก การใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ สารเหล่านี้ทำให้ขาดสติไตร่ตรองต่างๆ หากมีเพศสัมพันธ์ก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่ได้เตรียมการ ไม่ได้ตระหนักหรือใช้วิธีป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นนักเรียนที่ เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์จึง มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สูงว่า นักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

3.1.7 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้ว พบว่านักเรียนที่มีคะแนน ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่สูงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงที่สูงกว่านักเรียนที่มีคะแนน ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในระดับที่ต่ำ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนั้นอาจจะเนื่องมาจากความรู้เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปสู่ความตระหนัก และการปฏิบัติพฤติกรรมที่ปลอดภัย ทั้งนี้ปัจจัยที่เป็นสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น สื่อลามก การชักชวนจากเพื่อน อาจจะเนื่องมาจากการถูกชักชวน ถูกขอร้องจากเพื่อนเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม แฟน หรือคู่อรัก และหากการมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการต่อรองจากแฟน หรือคู่อรัก หรือการป้องกัน อาจจะมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมมากกว่าการมีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ดังนั้นนักเรียนที่มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่า ก็อาจจะ มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สูงกว่า นักเรียนที่มีความรู้ และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยกว่าได้ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง (n=8,933 ราย)

ตัวแปรอิสระ	b	β	p-value
ค่าคงที่	0.076		0.016
1. เพศชาย (กลุ่มอ้างอิงคือเพศหญิง)	0.088	0.027*	0.010
2. นักเรียนที่อายุมากกว่า (กลุ่มอ้างอิงคือ นักเรียนที่อายุน้อยกว่า)	0.057	0.042*	0.000
3. นักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง (กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดา/ บิดาหรือมารดา)	0.144	0.042*	0.000
4. นักเรียนสายอาชีพ (กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนสายสามัญ)	0.136	0.035*	0.000
5. นักเรียนที่เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือเคยดูวีดีโอไป/ หนังสือไป (กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนที่ไม่เคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไปและเคยดูวีดีโอไป/ หนังสือไป)	0.205	0.032*	0.001
6. นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์(กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติดและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์)	1.338	0.386*	0.000
7. คะแนนความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	-0.004	-0.003	0.742

R = 0.418 R² = 0.175 F = 258.86*

หมายเหตุ: t = สถิติการทดสอบแบบที

R² = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

b = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปสาระสำคัญของการวิจัย พร้อมทั้งเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปวางแผนหรือกำหนดนโยบาย และเสนอแนะเชิงการวิจัยให้นักวิชาการหรือผู้ที่สนใจได้ศึกษาต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้เรื่องโรคเอดส์ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางด้านประสบการณ์ของบุคคล กับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนเพศชายและหญิง ซึ่งนำแนวคิดเชิงทฤษฎีต่าง ๆ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่น และแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior) มาประยุกต์ใช้ร่วมกับผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรม ที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียน ปี 2550 (รอบที่ 12) ดำเนินการโดย สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ของประเทศไทย จาก 24 จังหวัด กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 53,010 คน

1.1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

นักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 53,010 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 19,424 คน โดยนักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ 5) จำนวน 16,577 คน และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2) จำนวน 17,009 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 54.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 45.9) กลุ่มตัวอย่างมีอายุค่าเฉลี่ย (Mean) คือ 15.4 ปี อายุต่ำสุด คือ 10.0 ปี อายุสูงสุด คือ 26.0 ปี นักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 (ร้อยละ 36.6) รองลงมาคือ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 (ร้อยละ 32.6) และระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 (ร้อยละ 31.3) นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียน ส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดาและมารดา/ พักกับบิดาหรือมารดาคนเดียว รองลงมาคือ พักกับญาติ (ลุง ป้า น้าอา) และพักอยู่กับบุคคลอื่น ๆ (ร้อยละ 83.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.4 และ 3.2 ตามลำดับ)

1.2 ประสบการณ์ของบุคคล

ประสบการณ์ของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร การใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือการดูวิดีโอ/ หนังสือไป การใช้สารเสพติดก่ หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยการใช้อินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป พบว่า ร้อยละ 39.5 ของนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างไม่เคยใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือดูวิดีโอ/ หนังสือไป ร้อยละ 94.3 ของนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างไม่เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเกี่ยวกับโรคเอดส์ ค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 5.3 คะแนน คะแนนต่ำสุด (Min) เท่ากับ 0.0 คะแนน คะแนนสูงสุด (Max) เท่ากับ 8.0 คะแนน

1.3 คะแนนทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความเสี่ยงของการเคยมีเพศสัมพันธ์และการป้องกันของบุคคล จาก คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนมากหมายถึงความเสี่ยงที่มากของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างพบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 3.31 คะแนน ต่ำสุด (Min) เท่ากับ 0.0 คะแนน สูงสุด (Max) เท่ากับ 88.33 คะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้แบ่งวิเคราะห์ ออกเป็น 2 ส่วน คือ การแปรผันสองทาง และวิเคราะห์การแปรผันหลายทาง

จากข้อมูลพบว่า ค่าคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี มีความแปรผันเนื่องจากส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 88.5 ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ จึงแยกการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. พิจารณาถึงโอกาสในการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี โดยแบ่งเป็นการมีเพศสัมพันธ์ และการไม่มีเพศสัมพันธ์
2. พิจารณาระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เฉพาะกลุ่มที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น

2.1 วิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบง่าย

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก ใช้เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยพิจารณาจากตัวแปรอิสระ 7 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาสายสามัญ การพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง การเคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ การเคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อน มีเพศสัมพันธ์ และ ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบพหุ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการแปรผันของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนได้ ร้อยละ 49.4 ($R^2 = 0.494$) โดยมีตัวแปรอิสระ 7 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อการอธิบายการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ อายุที่เพิ่มขึ้น การศึกษาสาย อาชีพ การพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง การเคยดูอินเทอร์เน็ต/ เว็บไซต์โป๊ หรือดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และ ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในระดับต่ำ มีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า

2.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ กับระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โดยเลือกเฉพาะกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการแปรผันของพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียน ได้ร้อยละ 17.5 ($R^2 = 0.175$) อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในจำนวนตัวแปรอิสระทั้งหมดนั้น ภายหลังจากการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ แล้วพบว่า มีเพียง 6 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา การพักอาศัย การเคย ดูอินเตอร์เน็ต/ เวบไซต์ไป หรือ เคยดูวีดีโอไป/ หนังสือไป และการเคยใช้สารเสพติด หรือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ยกเว้นตัวแปรความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่า

- 1) นักเรียนเพศชายมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
- 2) นักเรียนที่อายุมากกว่า มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่อายุน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
- 3) นักเรียนที่ศึกษาในสายอาชีพ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยง สูงกว่านักเรียนสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
- 4) นักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและมารดา/ บิดาหรือมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
- 5) นักเรียนที่เคยดูอินเตอร์เน็ต/เวบไซต์ไป หรือดูวีดีโอไป/ หนังสือไป มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่ไม่เคยดูอินเตอร์เน็ต/เวบไซต์ไป และดูวีดีโอไป/ หนังสือไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
- 6) นักเรียนที่ใช้สารเสพติด หรือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติด และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
- 7) นักเรียนที่มีคะแนน ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในระดับที่สูง มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยง ไม่แตกต่างกับ นักเรียนที่มีคะแนน ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่ต่ำ

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้อาจนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่มีส่วนในการรับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีอาจนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทั้งทางด้านประชากร ประสพการณ์ ของบุคคล และความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ได้แก่ เพศ อายุ สายการศึกษา การพักอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง การใช้สารเสพติด หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การดูอินเตอร์เน็ต/ เว็บไซต์ไป หรือการดูวีดีโอไป/หนังสือไป กับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งส่งผลกระทบต่อโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ และระดับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

- 1) ควรมีมาตรการควบคุมสื่ออินเตอร์เน็ต/ เว็บไซต์ ลามกอย่างเข้มงวด เช่น การป้องกันเว็บไซต์ลามก ไม่ให้ระบบอินเตอร์เน็ตของสถานศึกษา หรือร้านเกมส์ หรือร้านอินเตอร์เน็ต สามารถเปิดให้บริการเว็บไซต์ประเภทนี้ได้ หากมีสถานศึกษาใดฝ่าฝืนให้มีบทลงโทษอย่างเคร่งครัด
- 2) รัฐควรบังคับใช้กฎหมาย การกำหนดอายุของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างเคร่งครัด และกระชับพื้นที่ร้านค้าที่ขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่ให้อยู่ใกล้ บริเวณโดยรอบสถานศึกษาให้เข้มงวด ขึ้น โดยกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนและ ให้เจ้าหน้าที่นำไปปฏิบัติอย่างเข้มงวด รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้าน การสร้างสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 3) รัฐควรส่งเสริม หลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับเพศและวัย ให้ความรู้เรื่องการประเมินความเสี่ยง และทักษะการปฏิเสธต่อคู เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ตลอดจนควรส่งเสริมค่านิยมอันดีงาม เช่น การรักนวลสงวนตัว การรักเดียวใจเดียว เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และมีเพศสัมพันธ์อย่างมีความรับผิดชอบ
- 4) รัฐควรส่งเสริม ให้นักเรียนเรียนใน สถานศึกษาใกล้บ้าน เช่น การสนับสนุนทุนการศึกษา การจัดระบบการศึกษา/สถานศึกษาที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้เยาวชนในวัยเรียนให้อยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว ไม่ต้องแยกไปเรียนห่างไกลบ้าน รวมทั้งรัฐควรร่วมมือกับสถานศึกษา และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการจัดระเบียบหอพักที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเข้มงวด รวมทั้งมีการตรวจสอบคุณภาพอย่างเคร่งครัด เพื่อลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

- 5) ควรมีการปรับปรุงวิธีการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และเพศศึกษา และเน้นการสร้างความตระหนัก การให้ผู้รับความรู้นำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย
- 6) ในโรงเรียนสายอาชีพควรมีการจัดกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัย รวมถึงอนามัยเจริญพันธุ์ และเพศศึกษา รวมทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างค่านิยมที่จะไม่หลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ ให้รู้จักป้องกันตน และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติด ความบันเทิงที่จะเป็นภัยต่อสุขภาพ

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ผู้ที่สนใจศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอช ไอวี ควรพิจารณา ข้อเสนอแนะต่อไปนี้

- 1) การศึกษา ในอนาคต ควรขยาย กลุ่มตัวอย่าง ไปยังกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในระบบโรงเรียนเพราะเป็นกลุ่มที่ยังมีการศึกษาไม่มากนัก
- 2) ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ ในกลุ่มเยาวชนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายมุมมอง และได้แนวทางในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติพงศ์ พลเสน . ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร . กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยประชากรศาสตร์ . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2548.
- จรรยา น้าทับทิม . ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเยาวชนไทย . นครปฐม : วิทยาลัยประชากรและสังคม . มหาวิทยาลัยมหิดล, 2545.
- ชาติวุฒิ ธนบัตร. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2547. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต . คณะแพทยศาสตร์ สาขาเวชศาสตร์ชุมชน . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ทวีวรรณ ซาลีเครือ. พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ , หน้า 361-362. อนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย : สิ่งท้าทายและความคาดหวังในทศวรรษหน้า . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง จำกัด, 2543.
- ธนรักษ์ ผลิตพัฒน . สุภภรณ์ จีระพันธ์ . ธีรรัตน์ เชนนะสิริ . เศรษฐพร ธิเนยสรวรยางกูร . แนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มือถือ : สำนักกระบวนวิทยา กรมควบคุมโรค นนทบุรี, 2547.
- ธันตภณ ตะพังพินิจการ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี . นครปฐม : คณะจิตวิทยา สาขาจิตวิทยาชุมชน . มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- นวลตา อากาศพะกุล . เพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเยาวชนที่มาใช้บริการในแหล่งชุมนุมวัยรุ่น กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร . [วารสารปีที่ 24 ฉบับที่ 6 พ.ย.-ธ.ค. 2549 . สงขลา : คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์], 2549.
- นัทธพงษ์ จันทรชู . เหตุผลสำหรับการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นใหญ่ตอนต้นเพศชาย . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- นิกร ดุสิตสิน และคณะ . การส่งเสริมบทบาทชายเพื่อรับผิดชอบด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ โดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ , หน้า 1 - 70 [รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาด้านเพศภาวะ มิติทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ ชุดที่ 4]. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

- นิคม ชัยศิริ . วราพรรณ ด่านอุตรา . สมชาย อิศระวาณิชย์ . วิภา ด้านอำรงกุล . วิไล ชินเวทกิจวานิชย์ . ชนิตา พลาณูเวช . ความชุกของผู้ติดเชื้อ HIV-2 ในผู้ติดยาเสพติด [รายงานผลการวิจัย] : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- บุญยง เกี่ยวการค้า และคณะ . การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2547 . นครปฐม: โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.
- ผจญศิลป์ เฟิงมาก, รัชณี สุขบุญสังข์, ถัน พงษ์ศรี และสุพักตร์ วาริชเสนี. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การรับรู้ความเสี่ยง และการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ ของเยาวชนผู้เสพยาบ้าที่เข้ารับการรักษา ณ หน่วยบำบัดยาเสพติดแห่งหนึ่งในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย.[วารสารโรคเอดส์ ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 พ.ศ.2548], 2548.
- พนม เกตุมาน . 2552. ความรู้เรื่องโรคทางจิตเวชและปัญหาพฤติกรรม การสอนเพศศึกษา – ครอบครัวศึกษาในวัยรุ่น (Family Life Education for Adolescence) [ออนไลน์], 3 กุมภาพันธ์ 2552. แหล่งที่มา http://www.psychlin.co.th/new_page_38.htm
- พัฒน์ มหาโชคเลิศวัฒนา. สุวรรณา เรื่องกาญจนเศรษฐ์. วิฐารณ บุญสิทธิ และ วิโรจน์ อารีย์กุล . กลยุทธ์การดูแลและสร้างเสริมสุขภาพ "วัยรุ่น" กรุงเทพ: ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย , 2547.
- ไพจิตร วราชิต รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข (สธ.). วัยรุ่นไทยรู้ซึ่งโรคเอดส์แค่ 20% [มติชน. 2007]: โรงแรมโรสการ์เด็น จ.นครปฐม, 2550.
- มานี ปิยะอนันต์. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ. กรุงเทพ: คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล, 2548.
- ภัสสร ลิมานนท์. บทบาทเพศ สถานภาพสตรีกับการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ: วิทยาลัยประชากรศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์. การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน (Premarital Sexual Permissiveness) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (สังคมวิทยา) คณะสังคมและมานุษยวิทยา : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ลาวัดณ์ อมรรัตน์ และธนรักษ์ ผลิพัฒน์ . รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ประจำปี 2550 [ปีที่ 38 ฉบับที่ 28: 13 กรกฎาคม 2550] สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี, 2550.

- วรัญญ กุลดิลก. ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541.
- วรรณิ ตั้งสาวภาคย์. นางสาวอมรัตน์ เงามะบุญพัฒน์ และนางสาวชนิษฐา รักเศรษฐกิจ. สรุปรายงานการ
ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนการปฏิบัติการบูรณาการกำกับติดตามและประเมินผล
โครงการเอดส์และวัณโรคที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนโลก [In: นางภริตา
ก้วยเกียรติกุล , 2006; ณ โรงแรม ที เค พาเลซ ถ . แจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ วันที่ 30-31 สิงหาคม
2549], 2549.
- สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล. รายงานการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่
สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550
(The Behavioral Surveillance Survey of 6 Target Groups in Bangkok, 2007). นครปฐม:
สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน.มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550.
- สิรินทร์ ศาสตราวุธรักษ์, กิตติกร นิลมานัต, ยุพา อ่องโศคัย. ศรวิวรรณ ชวัญกุล และ วราภรณ์ คงสุวรรณ.
การศึกษาปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มเยาวชน . คณะแพทยศาสตร์ และคณะ
พยาบาลศาสตร์ :โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2550.
- สุมาลี ตราชู. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัด
ขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.
- สุวัฒน์ รักขันโท. เอนก คงขุนทด และสุมาลัย กาญจนะ. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของพระภิกษุ
ในเขตภาคใต้ตอนบน. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย: ห้องเรียน สุราษฎร์ธานี วัด
พัฒนาราม (พระอารามหลวง), 2551.
- สมศักดิ์ วงศาवास. บังอร เทพเทียน. ปิยฉัตร ตระกูลวงษ์. ปรีดา ตาสี และสุภัทรา อินทร์ไพบูลย์ .
แนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2545-2547. สถาบัน
พัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2547.
- สุพัตรา พรหมเรนทร์. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา).
กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (สธ.). สธ.ชี้
แนวโน้มเอดส์พุ่งสูงในกลุ่มวัยรุ่น แฉเด็กชายแห่ขายบริการ24คนต่อคืน [ข่าวจาก มติชน 2007.
19 กันยายน 2550], 2550.

สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค. 39.5 ล้านคนทั่วโลกติดเอดส์ห่วง เยาวชนไทยเมีน 'ถุงยาง' [ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ 30 พฤศจิกายน 2550]: กองบรรณาธิการ, 2550.

สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2550 : กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2550.

สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2554 : กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2554.

สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ปี 2550. นนทบุรี: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2550.

ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ . กิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ของโครงการเอดส์ในแต่ละกลุ่มประชากร. สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์: กรมควบคุมโรค, 2548.

ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ 2550, กระบวนการรณรงค์บูรณาการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเอดส์แห่งชาติ. สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค [ออนไลน์], 8 เมษายน 2552. แหล่งที่มา http://www.aidthai.org/main.php?filename=plan_aidsinter1.

ศูนย์อำนวยการบริหารจัดการปัญหาเอดส์แห่งชาติ สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค. ผลการดำเนินงานเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย UNGASS สรุปผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดปีงบประมาณ 2548 [ออนไลน์], 18 เมษายน 2552. แหล่งที่มา http://www.aidsthai.org/main.php?filename=inter_aidsinter1.

อนงค์ ชีระพันธ์. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น [การประชุมวิชาการกระทรวงสาธารณสุข ครั้งที่ 10 ณ จังหวัดขอนแก่น], 2545.

อังสนา บุญธรรม. เปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตชนบทกับเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา . โรงพยาบาลโนนไทย. นครราชสีมา, 2535.

อุบลรัตน์ ธนุจิวงศ์. แนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยง การติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ปี 2 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี, 2547.

ภาษาอังกฤษ

- Adedeji S Adefuye. Titilayo C Abiona. Titilayo C Abiona. Joseph A Balogun. Joseph Balogun and Mainza Lukobo-Durrell. HIV sexual risk behaviors and perception of risk among college students: implications for planning interventions. HIV/AIDS Research & Policy Institute: Chicago State University, 9501 S. King Drive, Chicago, IL 60628, USA, 2009.
- Folch C. Marks G. Esteve A. Zaragoza K. Munoz R. Casabona J. Factors associated with unprotected sexual intercourse with steady male, casual male and female partners among men who have sex with men in Barcelona, p.18: 222-42. Spain: AIDS Educ. Prev. 2006, 2006.
- Juthamart Sineprajukphon. Tanarak Plipat. Behavioral Surveillance Report in grade 11, Thailand 2006, p.23-9. In: Bureau of Epidemiology DoDC, Ministry of Public Health, editor [Weekly Epidemiological Surveillance Report, Supplement], 2006.
- Mburano Rwenge. Sexual Risk Behaviors Among Young People in Bamenda. Article en Français Article en Français. Bamenda: Cameroon, 1995.
- Raj A. Cheng DM. Levison R. Meli S. Samet JH. Sex trade, sexual risk, and nondisclosure of HIV serostatus: findings from HIV-infected persons with a history of alcohol problems, p.149-5: AIDS behave 10, 2006.
- Stein M Herman DS, Trisvan E, Pirraglia P, Engler P, Anderson BJ. Alcohol use and sexual risk behavior among human immunodeficiency virus-positive persons, p. 837-43: Alcohol Clin Exp Res 29, 2005.
- United Nations Population Fund. Handbook for Educating on Adolescent Reproductive and Sexual Health: Bangkok, 1998.
- UNAIDS/WHO. AIDS epidemic update December 2007, 2007.
- World Health Organization. A picture of Health: A Review and annotated bibliography of the health of young people in developing countries. Geneva: WHO, 1995.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามโครงการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน
ของสำนักกระบวนศึกษา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ข้อคำถามในเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือสำหรับกลุ่มนักเรียนชาย ม. 2 / ม. 5 / อาชีวศึกษา
สำนักกระบวนศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
1. ท่านเกิด พ.ศ. อะไร 101. พ.ศ..... 102. ปัจจุบันอายุ.....ปี บริบูรณ์	• ต้องการทราบถึงอายุ เต็มปีบริบูรณ์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม	VAR : P101, Recode : 9999, Missing : 8888 VAR : P102, Recode : 99, Missing : 88
103. ปัจจุบันพักอาศัยกับใคร ☐ 1. บิดาและมารดา ☐ 2. บิดาหรือมารดาคนเดียว ☐ 3. เพื่อน ☐ 4. แฟน ☐ 5. พักกับญาติ (ลุง ป้า น้า อา) ☐ 6. อยู่คนเดียว ☐ 7. อื่นๆ ระบุ.....	• ต้องการทราบถึงบุคคล ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม พักอาศัยด้วยในปัจจุบัน	VAR : P103, Recode : 9, Missing : 8 VAR : P103_1
104. นักเรียนเคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์ (Website) ใ้หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย	• ต้องการประสพการณ์ ในการเสฟสื่อใ้ โดยการ ใช้คอมพิวเตอร์	P104 = None
105. นักเรียนเคยดูหนังสือใ้ วีซีดี (VCD) ใ้ วีดีโอ (VDO) ใ้หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย	• ต้องการประสพการณ์ ในการเสฟสื่อใ้ โดยการ ดูหนังสือ, วีซีดี, วีดีโอ	P105 = None

ส่วนที่ 2 ประสพการณ์การร่วมเพศ

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
201. นักเรียนเคยร่วมเพศ หรือไม่ ☐ 1. เคยร่วมเพศ ☐ 2. ไม่เคยร่วมเพศ (ข้ามไปส่วนที่ 3)	• ต้องการทราบถึง ประสพการณ์การมี เพศสัมพันธ์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม	• การร่วมเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ โดยมีการสอดใส่อวัยวะเพศชายทางช่อง คลอดหรือทางทวารหนัก VAR : P201, Recode : 9, 8 Missing :
202. ถ้าเคย นักเรียนร่วมเพศครั้งแรกอายุ เท่าไร อายุ.....ปี	• ต้องการทราบถึงอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก	VAR : P202F203, Recode : 99, 88 Missing :

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>203. นักเรียนร่วมเพศครั้งแรก กับใคร</p> <p>☐ 1. ผู้ขายบริการทางเพศ เช่น โสเภณี หมอนวด นักร้อง เด็กเสิร์ฟ ฯลฯ</p> <p>☐ 2. แฟน หรือ คู่รัก (ผู้หญิง)</p> <p>☐ 3. ผู้หญิงอื่นนอกเหนือจากข้อ 1 และข้อ 2</p> <p>☐ 4. ผู้ชาย</p>	<p>• ต้องการทราบถึงประเภทคู่นอนของผู้ตอบแบบสอบถามในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก</p>	<p>• แฟน หรือ คู่รัก (Regular partner) หมายถึง บุคคลที่ทำงานคบหามานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย</p> <p>• ผู้ขายบริการทางเพศ หมายถึง ผู้ที่ขายบริการทางเพศทั้งทางตรงและแอบแฝง โดยได้รับเงินทอง หรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทน</p> <p>• ผู้หญิงอื่น (Non-regular partner) หมายถึง บุคคลที่ทำงานรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกัน ที่ทำงานมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน หรือ คู่รัก</p> <p>VAR : P203F204, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>204. การร่วมเพศครั้งแรก นักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. สวม</p> <p>☐ 2. ไม่สวม</p> <p>☐ 3. จำไม่ได้</p>	<p>• ต้องการทราบถึงอัตราการใส่ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศครั้งแรก</p>	<p>• การสวมถุงยางอนามัย หมายถึง การสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์</p> <p>VAR : P204F205, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>205. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศหรือไม่</p> <p>☐ 1. เคย</p> <p>☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไป ส่วนที่ 3)</p>		<p>• ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน</p> <p>VAR : P205F206, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>206. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศกับหญิงขายบริการทางเพศ เช่น โสเภณี นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ฯลฯ หรือไม่</p> <p>☐ 1. เคย</p> <p>☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 210)</p>	<p>• ต้องการทราบถึงอัตราการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการในรอบปีที่ผ่านมา</p>	<p>• หญิงขายบริการทางเพศ หมายถึง ผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศทั้งทางตรงและแอบแฝง โดยได้รับเงินทอง หรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทน</p> <p>• ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน</p> <p>VAR : P206, Recode : 9, 8 Missing</p>
<p>207. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หากนักเรียนร่วมเพศกับหญิงขายบริการทางเพศ เช่น โสเภณี นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียนหรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ฯลฯ นักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. สวมทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. สวมบางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยสวม</p>	<p>• ต้องการทราบถึงความถี่ของการใส่ถุงยางอนามัยกับหญิงขายบริการในรอบปีที่ผ่านมา</p>	<p>• การสวมถุงยางอนามัย หมายถึง การสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์</p> <p>• ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน</p> <p>VAR : P207, Recode : 9, 8 Missing :</p>

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
208. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุดกับหญิงชาย บริการทางเพศ เช่น โสเภณี นักร้อง เด็ก เลิฟ นักเรียนหรือนักศึกษาที่ขายบริการ ทางเพศ นักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่ ☐ 1. สวม ☐ 2. ไม่สวม ☐ 3. จำไม่ได้	• ต้องการทราบถึงอัตรา การใช้ถุงยางอนามัยครั้ง ล่าสุดกับหญิงชายบริการ	• ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ ครั้งล่าสุดกับหญิงชายบริการ VAR : P208, Recode : 9, 8 Missing :
209. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนร่วม เพศกับหญิงชายบริการทางเพศทั้งหมด จำนวนกี่คน คน	• ต้องการทราบถึงจำนวน คู่คนที่เป็หญิงชาย บริการทางเพศในรอบปี ที่ผ่านมา	VAR : P209, Recode : 99, 88 Missing :
210. นักเรียนเคยมีแฟนหรือคูรัก หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 215)	• ต้องการทราบถึง ประสบการณ์การมีแฟน หรือคูรัก	• แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านคบหามานานกว่า 3 เดือน มี ความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ ด้วย VAR : P210F207, Recode : 9, 8 Missing :
211. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคย ร่วมเพศกับแฟนหรือคูรัก หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 215)	• ต้องการทราบถึงอัตรา การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือคูรัก ในรอบปีที่ผ่านมา	• แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านคบหามานานกว่า 3 เดือน มี ความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ ด้วย • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบ แบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P211F208, Recode : 9, 8 Missing :
212. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หากนักเรียน เคยร่วมเพศกับแฟนหรือคูรัก นักเรียน สวมถุงยางอนามัยหรือไม่ ☐ 1. สวมทุกครั้ง ☐ 2. สวมบางครั้ง ☐ 3. ไม่เคยสวม	• ต้องการทราบถึงความถี่ ของการใช้ถุงยางอนามัย กับแฟนหรือ คูรัก ในรอบปี ที่ผ่านมา	• การสวมถุงยางอนามัย หมายถึง การสวม ใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบ แบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P212F209, Recode : 9, 8 Missing :
213. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุดกับแฟนหรือ คูรัก นักเรียนสวมถุงยางอนามัย หรือไม่ ☐ 1. สวม ☐ 2. ไม่สวม ☐ 3. จำไม่ได้	• ต้องการทราบถึงอัตรา การใช้ถุงยางอนามัยครั้ง ล่าสุดกับแฟนหรือ คูรัก	• ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ ครั้งล่าสุดกับแฟนหรือคูรัก VAR : P213, Recode : 9, 8 Missing :
214. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียน ร่วมเพศกับ แฟนหรือคูรัก จำนวนกี่คนคน	• ต้องการทราบถึงจำนวน คู่คนที่เป็แฟน หรือ คูรัก ในรอบปีที่ผ่านมา	• ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบ แบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P214F211, Recode : 99, 88 Missing :

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>215. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศกับหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคูรัก หรือไม่</p> <p>☐ 1. เคย</p> <p>☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 219)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงอัตราการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นในรอบปีที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> หญิงอื่น (Non-regular partner) หมายถึงบุคคลที่ท่านรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกันที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน หรือคูรัก ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน <p>VAR : P215F212, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>216. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หากนักเรียนเคยร่วมเพศกับหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคูรัก นักเรียนสวมถุงยางอนามัย หรือไม่</p> <p>☐ 1. สวมทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. สวมบางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยสวม</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงความถี่ของการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงอื่นในรอบปีที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> การสวมถุงยางอนามัย หมายถึง การสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ <p>VAR : P216, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>217. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุดกับหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคูรัก นักเรียนสวมถุงยางอนามัย หรือไม่</p> <p>☐ 1. สวม</p> <p>☐ 2. ไม่สวม</p> <p>☐ 3. จำไม่ได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงอัตราการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดกับหญิงอื่น 	<ul style="list-style-type: none"> ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) <p>VAR : P217, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>218. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนร่วมเพศกับหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคูรัก ทั้งหมดจำนวนกี่คน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงจำนวนคู่นอนที่เป็นหญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ในรอบปีที่ผ่านมา 	<p>VAR : P218, Recode : 99, 88 Missing :</p>
<p>219. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศ (ทางปากหรือทางทวารหนัก) กับผู้ชายด้วยกัน หรือไม่</p> <p>☐ 1. เคย</p> <p>☐ 2. ไม่เคยร่วมเพศกับผู้ชาย (ข้ามไปข้อ 222)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงอัตราการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันในรอบปีที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย หมายถึง การสอดใส่อวัยวะเพศทางปากหรือทางทวารหนัก ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน <p>VAR : P219, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>220. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หากนักเรียนเคยร่วมเพศ (ทางปากหรือทางทวารหนัก) กับผู้ชายด้วยกัน นักเรียนใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. ใช้ทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. ใช้บางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยใช้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงความถี่ของการใช้ถุงยางอนามัยกับเพศเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> การใช้ถุงยางอนามัย หมายถึง การสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ <p>VAR : P220, Recode : 9, 8 Missing :</p>

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>221. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุดกับผู้ชายด้วยกัน นักเรียนใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. สวม</p> <p>☐ 2. ไม่สวม</p> <p>☐ 3. จำไม่ได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงอัตราการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดกับเพศเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้ชาย <p>VAR : P221, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>222. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา จำนวนคนที่นักเรียน เคยร่วมเพศด้วยทั้งหมด กี่คน</p> <p>ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนร่วมเพศกับใครบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>☐ 1. หญิงที่เป็นแฟน หรือ คู่รัก</p> <p>☐ 2. หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่แฟนหรือ คู่รัก</p> <p>☐ 3. หญิงขายบริการทางเพศ</p> <p>☐ 4. ผู้ชาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงจำนวนคู่นอนทั้งหมดในรอบปีที่ผ่านมา 	<p>VAR : P222, Recode : 99, 88 Missing :</p> <p>VAR : SP121, Recode : 9, 8 Missing :</p> <p>VAR : SP122, Recode : 9, 8 Missing :</p> <p>VAR : SP123, Recode : 9, 8 Missing :</p> <p>VAR : SP124, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>A222. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนร่วมเพศกับใคร</p> <p>☐ 1. หญิงที่เป็นแฟน หรือ คู่รัก</p> <p>☐ 2. หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่แฟนหรือ คู่รัก</p> <p>☐ 3. หญิงขายบริการทางเพศ</p> <p>☐ 4. ผู้ชาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงประเภทของคู่นอนคนล่าสุด 	<ul style="list-style-type: none"> ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด แฟน หรือ คู่รัก (Regular partner) หมายถึง บุคคลที่คบหามานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย หญิงอื่น (Non-regular partner) หมายถึง บุคคลที่ทำงานรู้จักกันผิวเผิน หรือ ไม่รู้จักกัน ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน หรือ คู่รัก ผู้ขายบริการทางเพศ หมายถึง ผู้ที่ขายบริการทางเพศทั้งทางตรงและแอบแฝง โดยได้รับเงินทอง หรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทน <p>VAR : P216F, Recode : 9, 8 Missing : Same as P216F</p>
<p>B222. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. สวม</p> <p>☐ 2. ไม่สวม (ข้ามไปข้อ A223)</p> <p>☐ 3. จำไม่ได้ (ข้ามไปข้อ A223)</p>		<p>VAR : B222 = None</p>

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>223. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุดนักเรียนได้ ดูยางอนามัยมาจากที่ไหน</p> <p>☐ 1. ได้รับแจกจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <p>☐ 2. ได้รับจากครูพยาบาล</p> <p>☐ 3. ซื้อจากร้านขายยา</p> <p>☐ 4. ซื้อจากร้านสะดวกซื้อ เช่น เซเว่น ปั๊มน้ำมัน</p> <p>☐ 5. ซื้อในห้างสรรพสินค้า</p> <p>☐ 6. สถานบริการเตรียมไว้</p> <p>☐ 7. คู่่นอนเตรียมมา</p> <p>☐ 8. เครื่องขายดูยางอนามัยแบบหยอดเหรียญ</p> <p>☐ 9. อื่น ๆ ระบุ.....</p>		<ul style="list-style-type: none"> • สถานบริการเตรียมไว้ หมายถึง สถานบริการที่นักเรียนเข้าไปใช้บริการทางเพศมีดูยางอนามัยไว้บริการ • คู่นอนเตรียมมา หมายถึง คู่นอนเตรียมดูยางอนามัยมาด้วย <p>VAR : P223, Recode : 9, 8 Missing : VAR : P223_1</p>
<p>A223. ปกตินักเรียนพกดูยางอนามัยติดตัว หรือไม่</p> <p>☐ 1. พก</p> <p>☐ 2. ไม่พก</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงการเตรียมพร้อมในเรื่องของการป้องกันตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> • พกติดตัว หมายถึง การมีดูยางอนามัยเตรียมไว้ตลอดเวลา ใช้เมื่อไรก็ได้ <p>A223B218 = None</p>
<p>224. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคย ร่วมเพศโดยได้รับเงินหรือสิ่งของเป็น</p> <p>☐ 1. เคย</p> <p>☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 226)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงอัตราส่วนของนักเรียนที่ได้รับเงินหรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 	<p>VAR : P224F219, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>225. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียน ร่วมเพศโดยได้รับเงิน หรือสิ่งของเป็น ค่าตอบแทน หรือไม่</p> <p>☐ 1. ได้</p> <p>☐ 2. ไม่ได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงอัตราส่วนของนักเรียนที่ได้รับเงินหรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 	<p>VAR : P225F220, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>226. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคย ใช้สารเสพติด ก่อนร่วมเพศ หรือไม่</p> <p>☐ 1. ใช้ทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. ใช้บางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศเลย (ข้ามไปข้อ 228)</p> <p>☐ 4. ไม่เคยใช้สารเสพติดเลย (ข้ามไปข้อ 228)</p>		<p>VAR : P226F221, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>227. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนใช้ สารเสพติดก่อนร่วมเพศ หรือไม่</p> <p>☐ 1. ใช้</p> <p>☐ 2. ไม่ใช้</p>		<p>VAR : P227F222, Recode : 9, 8 Missing :</p>

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>228. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนได้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ <u>ก่อนร่วมเพศ</u> หรือไม่</p> <p>☐ 1. ดื่มทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. ดื่บบางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนร่วมเพศเลย (ข้ามไปตอบ ส่วนที่ 3)</p> <p>☐ 4. ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เลย (ข้ามไปตอบส่วนที่ 3)</p>		VAR : P228F223, Recode : 9, 8 Missing :
<p>229. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนได้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ <u>ก่อนร่วมเพศ</u> หรือไม่</p> <p>☐ 1. ดื่ม</p> <p>☐ 2. ไม่ดื่ม</p>		VAR : P229F224, Recode : 9, 8 Missing :

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับเรื่องเอดส์

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
301. การสวมถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่าการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์	• การใช้ถุงยางอนามัย หมายถึง การสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ VAR: P301, Recode : 9,8 Missing :
302. การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่าการมีคู่นอนเพียงคนเดียวสามารถป้องกันโรคเอดส์	• คู่นอน หมายถึง คนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย VAR: P302, Recode : 9,8 Missing :
303. ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่ายุงไม่ได้เป็นพาหะนำเชื้อเอดส์	• เป็นพาหะนำเชื้อเอดส์ หมายถึง ยุงสามารถนำเชื้อเอดส์จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งได้ VAR: P303, Recode : 9,8 Missing :
304. การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่าการกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ ไม่สามารถติดเอดส์ได้	• การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ หมายถึง การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ VAR: P304, Recode : 9,8 Missing :
305. คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี อาจจะเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่ามีสุขภาพแข็งแรงดีอาจจะเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	• คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพแข็งแรงดี หมายถึง คนที่มองเห็นโดยทั่วไปที่ดูแข็งแรง ไม่มีอาการป่วย VAR: P305, Recode : 9,8 Missing :
306. การใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน ทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่		VAR: P306, Recode : 9,8 Missing :
307. ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาด้านไวรัส) ได้ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่ามียาด้านไวรัส	• ยายับยั้งเชื้อเอดส์ หมายถึง ยาด้านไวรัส เช่น ยา ARV , AZT VAR: P307, Recode : 9,8 Missing :
308. นักเรียนเคยตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์โดยสมัครใจหรือไม่ ☐ 1. เคยตรวจ ☐ 2. ไม่เคยตรวจ	• ต้องการทราบถึงอัตราการได้รับการตรวจหาเชื้อเอดส์ โดยสมัครใจ	การตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์โดยความสมัครใจ หมายถึง การไปเจาะเลือดเพื่อตรวจหาเชื้อเอดส์ ยกเว้นการตรวจโดยคำสั่งแพทย์ VAR: P308, Recode : 9,8 Missing :

ข้อคำถามในเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ สำหรับกลุ่มนักเรียนหญิง ม.2 / ม. 5 / อาชีวศึกษา
สำนักระบาศวทยา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
1. ท่านเกิด พ.ศ อะไร 101 พ.ศ..... 102 ปัจจุบันอายุ.....ปี บริบูรณ์	• ต้องการทราบถึงอายุ เต็มปีบริบูรณ์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม	VAR : P101, Recode : 9999, 8888 Missing : VAR : P102, Recode : 99, 88 Missing :
103. ปัจจุบันพักอาศัยกับใคร ☐ 1. บิดาและมารดา ☐ 2. บิดาหรือมารดาคนเดียว ☐ 3. เพื่อน ☐ 4. แฟน ☐ 5. พักกับญาติ (ลุง ป้า น้า อา) ☐ 6. อยู่คนเดียว ☐ 7. อื่นๆ ระบุ.....	• ต้องการทราบถึงบุคคล ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม พักอาศัยด้วยในปัจจุบัน	VAR : P103, Recode : 9, 8 Missing : VAR : P103_1
104.นักเรียนเคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์ (Website) ไป หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย	• ต้องการทราบประสพ- การณ์ในการเสฟสื่อไป โดยการใช้คอมพิวเตอร์	P104 = None
105.นักเรียนเคยดูหนังสือไป วีซีดี (VCD) ไป วีดีโอ (VDO) ไป หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย	• ต้องการทราบประสพ- การณ์ในการเสฟสื่อไป โดยการดูหนังสือ, วีซีดี, วีดีโอ	P105 = None

ส่วนที่ 2 ประสพการณ์การร่วมเพศ

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
201. นักเรียนเคยร่วมเพศ หรือไม่ ☐ 1. เคยร่วมเพศ ☐ 2. ไม่เคยร่วมเพศ (ข้ามไปส่วนที่ 3)	• ต้องการทราบถึงประสพ- การณ์การมีเพศสัมพันธ์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	• การร่วมเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ โดยมีการสอดใส่อวัยวะเพศชายทาง ช่องคลอดหรือทางทวารหนัก VAR : P201, Recode : 9, 8 Missing :
202. ถ้าเคย นักเรียนร่วมเพศครั้งแรกโดย สมัครใจหรือไม่ ☐ 1. สมัครใจ ☐ 2. ไม่สมัครใจ	• ต้องการทราบถึง อัตรา การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยสมัครใจ	• สมัครใจ หมายถึง ความยินยอมพร้อมใจ กันทั้งสองฝ่าย VAR : P202F, Recode : 9, 8 Missing :
203. ถ้าเคย นักเรียนร่วมเพศครั้งแรกอายุ เท่าไร อายุ.....ปี	• ต้องการทราบถึงอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถามใน การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	VAR : P202F203, Recode : 99, 88 Missing :

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
204. นักเรียนร่วมเพศครั้งแรกกับใคร ☐ 1. แฟน หรือ คู่รัก ☐ 2. ผู้ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่แฟน หรือ คู่รัก	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงประเภทคู่นอนของผู้ตอบแบบสอบถามในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 	<ul style="list-style-type: none"> • แฟน หรือ คู่รัก (Regular partner) หมายถึงบุคคลที่คบหามานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย • ผู้ชายอื่น (Non-regular partner) หมายถึงบุคคลที่ท่านรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกัน ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน หรือคู่รัก VAR : P203F204, Recode : 9, 8 Missing :
205. การร่วมเพศครั้งแรก คู่ของนักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่ ☐ 1. สวม ☐ 2. ไม่สวม ☐ 3. จำไม่ได้	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงอัตราการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 	<ul style="list-style-type: none"> • การสวมถุงยางอนามัย หมายถึงการสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ VAR : P204F205, Recode : 9, 8 Missing :
206. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศ หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไป ส่วนที่ 3)		<ul style="list-style-type: none"> • การร่วมเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ โดยมีการสอดใส่อวัยวะเพศชายทางช่องคลอดหรือทางทวารหนัก • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P205F206, Recode : 9, 8 Missing :
A206. นักเรียนมีจำนวนคู่นอนที่เคยร่วมเพศด้วยทั้งหมดในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา มีกี่คน คน	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงจำนวนคู่นอนทั้งหมดในรอบปีที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> • คู่นอน หมายถึง บุคคลที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P222, Recode : 99, 88 Missing : Add for Female same variable in Male use P222
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนร่วมเพศกับใครบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ☐ 1. แฟน หรือ คู่รัก ☐ 2. ผู้ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่แฟน หรือ คู่รัก ☐ 3. ผู้ชายขายบริการทางเพศ		VAR : SP121, Recode : 9, 8 Missing : VAR : SP122, Recode : 9, 8 Missing : VAR : SP123, Recode : 9, 8 Missing :

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
207. นักเรียนเคยมีแฟนหรือคูรัก หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 212)	• ต้องการทราบถึงประสบการณ์การมีแฟนหรือคูรัก	• แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึงบุคคลที่คบหานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย VAR : P210F207, Recode : 9, 8 Missing :
208. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศกับแฟนหรือคูรัก หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไป ข้อ 212)	• ต้องการทราบถึงอัตราการใช้ถุงยางอนามัยกับแฟนหรือคูรัก ในรอบปีที่ผ่านมา	• แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึงบุคคลที่คบหานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P211F208, Recode : 9, 8 Missing :
209. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หากนักเรียนเคยร่วมเพศกับแฟน หรือคูรัก คู่ของนักเรียนสวมถุงยางอนามัย หรือไม่ ☐ 1. สวมทุกครั้ง ☐ 2. สวมบางครั้ง ☐ 3. ไม่เคยสวม	• ต้องการทราบถึงของการใช้ถุงยางอนามัยกับแฟน คนรัก ในรอบปีที่ผ่านมา	• แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึงบุคคลที่คบหานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย • การสวมถุงยางอนามัย หมายถึงการสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P212F209, Recode : 9, 8 Missing :
210. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุดกับแฟนหรือคูรัก คู่ของนักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่ ☐ 1. สวม ☐ 2. ไม่สวม ☐ 3. จำไม่ได้		• ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับแฟนหรือคูรัก: VAR : P210F, Recode : 9, 8 Missing :
211. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศกับแฟน หรือคูรัก จำนวนกี่คน จำนวน คน	• ต้องการทราบถึงจำนวนคู่นอนที่เป็นแฟนหรือคูรักในรอบปีที่ผ่านมา	• แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึงบุคคลที่คบหานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย • ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน VAR : P214F211, Recode : 99, 88 Missing :

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>212. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยร่วมเพศกับผู้ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟน หรือคูรัก หรือไม่</p> <p>☐ 1. เคย</p> <p>☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปข้อ 21)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงอัตราการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอื่นในรอบปีที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ชายอื่น (Non-regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกัน ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน หรือ คูรัก ในรอบ 12 เดือน นับจากวันที่ตอบแบบสอบถามย้อนหลังไป 12 เดือน <p>VAR : P215F212, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>213. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หากนักเรียนเคยร่วมเพศกับผู้ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคูรัก คู่ของนักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. สวมทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. สวมบางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยสวม</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงความถี่ของการใช้ถุงยางอนามัยกับผู้ชายอื่น ในรอบปีที่ผ่านมา 	<ul style="list-style-type: none"> ผู้ชายอื่น (Non-regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกัน ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน <p>VAR : P213F, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>214. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด กับผู้ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคูรัก คู่ของนักเรียนสวมถุงยางอนามัยหรือไม่</p> <p>☐ 1. สวม</p> <p>☐ 2. ไม่สวม</p> <p>☐ 3. จำไม่ได้</p>		<ul style="list-style-type: none"> ผู้ชายอื่น (Non-regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกัน ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน <p>VAR : P214F, Recode : 9, 8 Missing :</p>
<p>215. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีคู่นอนที่เป็นผู้ชายอื่นที่ไม่ใช่ แฟนหรือคูรักทั้งหมดจำนวนกี่คน จำนวน.....คน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงจำนวนคู่นอนที่เป็นผู้ชายอื่น ในรอบปีที่ผ่านมา 	<p>VAR : P215F, Recode : 99, 88 Missing :</p>
<p>216. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนร่วมเพศกับใคร</p> <p>☐ 1. แฟน หรือ คูรัก</p> <p>☐ 2. ผู้ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟน หรือ คูรัก</p> <p>☐ 3. ผู้ชายขายบริการทางเพศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ต้องการทราบถึงประเภท ของคู่นอนครั้งล่าสุด 	<ul style="list-style-type: none"> ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้ชาย แฟน หรือ คูรัก (Regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านคบหามานานกว่า 3 เดือน มีความผูกพันทางด้านจิตใจ และมีเพศสัมพันธ์ด้วย ผู้ชายอื่น (Non-regular partner) หมายถึง บุคคลที่ท่านรู้จักกันผิวเผิน หรือไม่รู้จักกัน ที่ท่านมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีความรู้สึกผูกพันกันและไม่ต้องจ่ายเงินเพื่อตอบแทนการมีเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่แฟน ผู้ชายขายบริการทางเพศ หมายถึง ผู้ที่ขายบริการทางเพศทั้งทางตรงและแอบแฝง โดยได้รับเงินทอง หรือสิ่งของเป็นค่าตอบแทน <p>VAR : P216F, Recode : 9, 8 Missing :</p>

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
217. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนได้ ขอร้องให้คู่นอนนักเรียนสวมถุงยางอนามัย หรือไม่ ☐ 1. ขอร้อง ☐ 2. ไม่ขอร้อง	• ต้องการทราบถึง อัตราส่วนของนักเรียนที่มี ที่มีทักษะในการต่อรองใน การมีเพศสัมพันธ์	• ครั้งล่าสุด หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ ครั้งล่าสุดกับผู้ชาย VAR : P217F, Recode : 9, 8 Missing :
218. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด คู่ของนักเรียน สวมถุงยางอนามัยหรือไม่ ☐ 1. สวม ☐ 2. ไม่สวม (ข้ามไปตอบข้อ B218) ☐ 3. จำไม่ได้ (ข้ามไปตอบข้อ B218)	• ต้องการทราบถึงความ สำเร็จในการต่อรองเพื่อ การใช้ถุงยางอนามัย	VAR : P218F, Recode : 9, 8 Missing :
A218. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนได้ ถุงยางอนามัยมาจากที่ไหน ☐ 1. ได้รับแจกจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ☐ 2. ได้รับจากครูพยาบาล ☐ 3. ซื้อจากร้านขายยา ☐ 4. ซื้อจากร้านสะดวกซื้อ เช่น เซเว่น บิ๊กน้ำมัน ☐ 5. ซื้อในห้างสรรพสินค้า ☐ 6. สถานบริการเตรียมไว้ ☐ 7. คู่นอนเตรียมมา ☐ 8. เครื่องชายถุงยางอนามัยแบบ หยอดเหรียญ ☐ 9. อื่น ๆ ระบุ.....	• ต้องการทราบถึงการ เตรียมพร้อมในเรื่อง ของการป้องกันตนเอง	• สถานบริการเตรียมไว้ หมายถึง สถานบริการที่นักเรียนเข้าไปใช้บริการ ทางเพศมีถุงยางอนามัยไว้บริการ • คู่นอนเตรียมมา หมายถึง คู่นอน เตรียมถุงยางอนามัยมาด้วย VAR : P223, Recode : 9, 8 Missing : VAR : P223_1 Add for Female same in Male P223
B218. ปกตินักเรียนพกถุงยางอนามัยติดตัว หรือไม่ ☐ 1. พก ☐ 2. ไม่พก	• ต้องการทราบถึงการ เตรียมพร้อมในเรื่อง ของการป้องกันตนเอง	• พกติดตัว หมายถึง การมีถุงยางอนามัย เตรียมไว้ตลอดเวลา ใช้เมื่อไรก็ได้ New A223B218 = None
219. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียน เคยร่วมเพศโดยได้รับเงิน หรือสิ่งของ เป็นค่าตอบแทน หรือไม่ ☐ 1. เคย ☐ 2. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 221)	• ต้องการทราบถึง อัตราส่วนของนักเรียนที่ ได้รับเงิน หรือสิ่งของเป็น ค่าตอบแทนเมื่อมี เพศสัมพันธ์	VAR : P224F219, Recode : 9, 8 Missing :
220. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียน ร่วมเพศโดยได้รับเงิน หรือสิ่งของเป็น ค่าตอบแทน หรือไม่ ☐ 1. ได้ ☐ 2. ไม่ได้		VAR : P225F220, Recode : 9, 8 Missing :

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
<p>221. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยใช้สารเสพติด ก่อนร่วมเพศ หรือไม่</p> <p>☐ 1. ใช้ทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. ใช้บางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศเลย (ข้ามไปตอบข้อ 223)</p> <p>☐ 4. ไม่เคยใช้สารเสพติดเลย (ข้ามไปตอบข้อ 223)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงอัตราส่วน of นักเรียนที่ใช้สารเสพติดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ 	VAR : P226F221, Recode : 9, 8 Missing :
<p>222. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนใช้สารเสพติด ก่อนร่วมเพศ หรือไม่</p> <p>☐ 1. ใช้</p> <p>☐ 2. ไม่ใช้</p>		VAR : P227F222, Recode : 9, 8 Missing :
<p>223. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนได้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนร่วมเพศหรือไม่</p> <p>☐ 1. ดื่มทุกครั้ง</p> <p>☐ 2. ดื่บบางครั้ง</p> <p>☐ 3. ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนร่วมเพศเลย (ข้ามไปตอบส่วนที่ 3)</p> <p>☐ 4. ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เลย (ข้ามไปตอบส่วนที่ 3)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ต้องการทราบถึงอัตราส่วน of นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ 	VAR : P228F223, Recode : 9, 8 Missing :
<p>224. ในการร่วมเพศครั้งล่าสุด นักเรียนได้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อนร่วมเพศหรือไม่</p> <p>☐ 1. ดื่ม</p> <p>☐ 2. ไม่ดื่ม</p>		VAR : P229F224, Recode : 9, 8 Missing :

ส่วนที่ 3 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับเรื่องเอดส์

คำถาม	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย
301. การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการโรคเอดส์	• การใช้ถุงยางอนามัย หมายถึงการสวมใส่ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ VAR : P301, Recode : 9,8 Missing :
302. การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า การมีคู่นอนเพียงคนเดียวสามารถป้องกันการโรคเอดส์	• คู่นอน หมายถึงคนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย VAR : P302, Recode : 9,8 Missing :
303. ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า ยุงไม่ได้เป็นพาหะนำเชื้อเอดส์	• เป็นพาหะนำเชื้อเอดส์ หมายถึง ยุงสามารถนำเชื้อเอดส์จากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งได้ VAR : P303, Recode : 9,8 Missing :
304. การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า การกินอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์ ไม่สามารถติดเชื้อเอดส์ได้	• การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ หมายถึงการกินอาหารร่วมสำหรับกับผู้ติดเชื้อเอดส์ VAR : P304, Recode : 9,8 Missing :
305. คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ดี อาจจะเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ได้ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า คนที่มีสุขภาพแข็งแรงดีอาจจะเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	• คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพแข็งแรงดี หมายถึงคนที่มีมองเห็นโดยทั่วไปที่ดูแข็งแรง ไม่มีอาการป่วย VAR : P305, Recode : 9,8 Missing :
306. การใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน ทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า การใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน ทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้	VAR : P306, Recode : 9,8 Missing :
307. ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาด้านไวรัส) ได้ ใช่หรือไม่ ☐ 1. ใช่ ☐ 2. ไม่ใช่	• ต้องการทราบถึงอัตราของผู้ที่ทราบว่า มียาด้านไวรัส	• ยายับยั้งเชื้อเอดส์ หมายถึง ยาด้านไวรัส เช่น ยา ARV , AZT VAR : P307, Recode : 9,8 Missing :
308. นักเรียนเคยตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์โดยสมัครใจหรือไม่ ☐ 1. เคยตรวจ ☐ 2. ไม่เคยตรวจ	• ต้องการทราบถึงอัตราของการได้รับการตรวจหาเชื้อเอดส์ โดยสมัครใจ	• การตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์โดยความสมัครใจ หมายถึง การไปเจาะเลือดเพื่อตรวจหาเชื้อเอดส์ ยกเว้นการตรวจโดยคำสั่งแพทย์ VAR : P308, Recode : 9,8 Missing :

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ-สกุล นางสาวนุชวรรณ บุญเรือง

เชื้อชาติ ไทย

สัญชาติ ไทย

ศาสนา พุทธ

ประวัติการศึกษา

ปี 2544-2547 วิทยาศาสตร์บัณฑิต(สาธารณสุข) สาขานามัยชุมชน

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ปี 2551- 2553 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากรศาสตร์

วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

ปี2548 – 2550 ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิจัย ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์สาธารณสุขและการ

ประเมินผล คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ปี2551 – ปัจจุบัน ตำแหน่ง นักวิจัย ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์สาธารณสุขและการ

ประเมินผล คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย